

RIBIČ

GLASILO SLOVENSKEGA RIBIŠTVA

11

LETO 2016
LETNIK LXXV
ISSN 0350-4573

Ščuka iz Reškega jezera (foto anja)

Izvirni slovenski voblerji

Ribič Rok Luštrik je pred nekaj leti ob ribolovu na sulca doživel tisto, kar pogosto doživljajo ribiči, ki lovijo z voblerji: pri vijačenju se mu je na voblerju, ki stane skoraj 20 evrov, zlomil jeziček. Naslednji dan je hotel vabo popraviti, kar pa je bilo vse prej kot preprosto. Najti in kupiti je bilo treba pravo debelino pleksi stekla, izdelati veren posnetek jezička in ga prilepiti nazaj pod pravilnim kotom. Porabil je skoraj ves dan, a ob naslednjem sulčelovu ugotovil, da akcija voblerja ni več enaka in da se vaba v deročih vodi vrtil zaradi očitno nepravilno vstavljenega jezička.

Vaba je pristala v smeteh, a težava je ostala. Kar nekaj sulčelovov je minilo, preden se je domislil ideje o voblerju, kateremu bi bilo mogoče zlomljen jeziček zamenjati, s čimer bi rešil več težav naenkrat. S tako izboljšavo bi namreč vobler postal vsestransko uporaben, saj bi se lahko prilagodil različnim načinom ribolova. Velikost jezička namreč določa globino potopa in intenzivnost tresljajev, ki jih oddaja. Hkrati bi bilo mogoče toneč vobler brez jezička uporabiti kot vabo brez jezička (angl. jerk bait) za lov ščuke, smuča, soma ...

Izdelal je veliko prototipov, ki so bili bolj ali manj uspešno testirani. Končni iz-

Nov slovenski vobler z zamenljivim jezičkom je rezultat inovativnega dela in znanja ribiča Roka Luštrika.

delek pa je ugledal luč sveta v letu 2015. Ker je v razvoj in izdelavo vložil ogromno časa, se je odločil, da bo inovacijo prijavil in zaščitil s patentom. Odločbo o podelitvi patenta je prejel maja letos.

Po uspešnem iskanju podjetja, ki je bilo sposobno zagotoviti najvišjo mogočo kakovost in zakupiti kalupe, je proizvodnja končno stekla.

Trenutno so pripravljene trije modeli:

- plavajoč tridelni posnetek potočne postrvi, ki brez jezička ob navijanju potone do 20 cm, kar je načeloma idealno za ribolov na prelivih. Z dodatkom manjšega jezička je akcija ostrejša in hitrejša, globina potapljanja pa je primerna za dolge in srednje globoke tolmane.

Ob vstavitvi največjega jezička potone tudi globlje, akcija postane počasnejša in izrazitejša. Zato je vobler s takim jezičkom primeren tudi za najgloblje tolmane. Vobler je dolg 14 cm in težak 50 g;

- toneč štiridelni posnetek lipana. Njegova dolžina je 15,5 cm, teža pa 35 g;

- toneč petdelni posnetek šarenke. Njegova dolžina je 15,5 cm, teža pa 38 g.

Vse voblerje *Hucho fishing* je mogoče uporabljati tudi kot vabo brez jezička. Vsi imajo vgrajeno kroglico, ki služi kot utež pri metu, pri navijanju pa poleg rožljanja povzroča dodatne tresljaje. Voblerji so narejeni iz posebnega visokokakovostnega PVC-materiala in so delno izdelani tudi v Sloveniji. V komplet sodi vobler z dvema jezičkoma, zato ga lahko prilagodimo vsem vrstam ribolova in večini ribolovnih razmer. Od novembra bodo na voljo tudi na slovenskem trgu.

Borut Jerše

Voblerji z zamenljivim jezičkom

Trgovina: <http://huchofishing.com/shop/> (v Sloveniji je možno naročilo po povzetju)

E-naslov: rok@huchofishing.com

Tel.: 00386 (0)31 478 654

RIBIČ

GLASILO SLOVENSKEGA RIBIŠTVA

Ribič je z odločbo Ministrstva za kulturo, št. 61510-42/2014/3, izdano 16. 5. 2014, vpisan v razvid medijev pod zaporedno številko 1880.

ISSN 0350-4573
UDK 632

Izdaja
Ribiška zveza Slovenije,
1001 Ljubljana, p. p. 2974.
Izhaja vsak prvi teden v mesecu, razen številki 1-2 in 7-8, ki so združene.

Uredništvo in uprava:
Tržaška cesta 134,
1000 Ljubljana.

Telefon:
uredništvo:
(01) 256 12 97
tajništvo:
(01) 256 12 94
041 738 849
telefaks:
(01) 256 12 95
www.ribiska-zveza.si

NASLOVI ELEKTRONSKE POŠTE
RIBIŠKE ZVEZE SLOVENIJE:
Ribiška zveza Slovenije
info.rzs@ribiska-zveza.si
sekretar RZS
sekretar.rzs@ribiska-zveza.si
tajništvo RZS
tajnistvo.rzs@ribiska-zveza.si
računovodstvo RZS
racunovodstvo.rzs@ribiska-zveza.si
uredništvo glasila Ribič
glasiloribic.rzs@ribiska-zveza.si

Transakcijski račun:
02010-0017838266

UREDNIŠTVO:
odgovorni urednik:
Igor Holy

UREDNIŠKI ODBOR:
predsednik:
Jože Kuzma

Člani:
Miran Habe, Borut Jerše,
Robert Skrbinek, Jože Vrhunc

ČASOPISNI SVET:
predsednik:
dr. Tomo Korošec

Člana:
dr. Jože Ocvirk, dr. Božidar Voljč

Lektoriranje:
Marjetka Šivic

Na podlagi zakona o davku na dodano vrednost se od glasila obračunava davek na dodano vrednost

Naklada: 11.100 izvodov

Priprava za tisk in tisk:
Tiskarna SCHWARZ PRINT, d. o. o.

Vsebina

ZANIMIVOSTI

Izvirni slovenski voblerji 322

OHRANIMO NARAVO

Slivniško jezero (2. del)
Milan Štraus 286

NE SPREGLEJTE

Zbiranje podatkov v projektu Ujemite naravo!
Mladen Kotarac, Branko Ivanek, Aleksandra Lešnik,
Zvonko Furman, Igor Miličič, Marijan Govedič 326

RIBIŠTVO

Pomen epidemiologije v zdravstvenem varstvu vodnih živali
Prof. dr. Vlasta Jenčič, dr. vet. med. 329

ALI JIH POZNAMO

S potezanko na postrvi
Jure Ušeničnik 331

ČUDOVITI RIBIŠKI DNEVI

Ogrice, ogrice
Lenart Levičar Bahtijari 334

REPORTAŽE

Som je tehtal kar 107 kg
Nace Nouvel 338

SVETOVNA PRVENSTVA

Jernej Ambrožič – svetovni prvak!
Jože Šmejc 340

Srebrna medalja Dušana Stevanoviča
Tomo Sotenšek 343

Soliden nastop naših mladincev
Tomo Sotenšek 344

Slovenska reprezentanca na devetem mestu

Aleksander Kolar 345

MEDNARODNA PRVENSTVA

Tekmovanje za pokal Alpe – Jadran in glasila Ribič
Drago Ornik 347

DRŽAVNA PRVENSTVA

Novia državna prvaka sta Rok Šparovec in ekipa RD Bled
Drago Ornik 348

SREČANJA

Liga in Pokal Primorske 2016
Damijan Magajna 349

EN DAN Z RIBIČI

Srečanje na Rudnem
Lenart Levičar Bahtijari 350

MUHARSKI KOTIČEK

Jesenske potezanke
Tomaž Modič 353

NASVETI

Kako pravilno ravnati z ujetim krapom
Krištof Cuderman 355

V SPOMIN

Ludvik Gomboc 354
Borislav Zejnullović 354
Martin Nemanič 354
Izberite si najuspešnejši dan za ribolov 358

KULINARIČNI KOTIČEK

Marinirane babuške in kotleti ščuke na ribiški način
Borut Jerše 359

V posameznih prispevkih izražena stališča ne predstavljajo nujno tudi stališč uredništva.

Obvestilo dopisnikom Ribiča

Prosimo vse dopisnike, ki svoje prispevke pišete na osebnih računalnikih, da jih, če je le mogoče, pošiljate po e-pošti glasiloribic.rzs@ribiska-zveza.si, originalni izpis prispevka pa z običajno pošto na naslov uredništva. Na isti naslov lahko pošljete tudi disketo s prispevkom in priloženim izpisom.

Prispevke za glasilo Ribič je treba poslati uredništvu trideset (30) dni pred izidom, nujna obvestila pa dvajset (20) dni pred izidom.

Poslanih prispevkov ne vračamo, razen na avtorjevo željo. Izvirnike hranimo 15 dni od objave v glasilu. Po sklepu predsedstva RZS z dne 18. oktobra 2003 ne honoriramo:

- pisem bralcev,
- kapitalnih ulovov,
- obvestil,
- poročil o delu strokovnih delovnih teles RZS.

Nenaročene prispevke bomo objavljali skladno z razpoložljivim prostorom in njihovo aktualnostjo. Da bi se izognili neobjavam, občasnim dopisnikom svetujemo predhodni posvet z odgovornim urednikom, da bi zagotovili tematsko uravnoteženost vsebine Ribiča, skladno s programsko zasnovano.

Uredništvo

Slivniško jezero (2. del)

Kakovost vode jezera in pritokov

V preteklosti so bile izvedene limnološke raziskave (*Inštitut za vode Univerze Edvarda Kardelja in VG Nivo 1981, Limnos 1996*). Rezultati teh so opozarjali na povečano eutrofizacijo jezera. Danes spremljanje stanja kakovosti vode jezera občasno izvaja Direktor RS za vode. Ocena za leto 2014 izkazuje zmerno ekološko, dobro kemijsko in zmerno trofično stanje.

Procesi zasipavanja akumulacijskega prostora

Zabeleženi neposredni in posredni vzroki pospešenega zasipavanja ter s tem zmanjševanja volumna Slivniškega jezera:

- stalni erozijski procesi na 29,80 km² velikem padavinskem območju (plazovi, intenzivno orno kmetijstvo, ...) in s tem spiranje kamenin, zemljin, ... ob hidrometeoroloških dogodkih;
- gradbeni posegi v neposrednem obrežnem pasu jezera (gradnja pomolov, pešpoti, ribiške tekmovalne steze, nasiplavanje kopaljšč z gramozom, ...);
- valovanje in neuskklajeno uravnavanje obratovalne kote jezera z erozijo brežin;
- organski odpadki rastlinskega in živalskega izvora (odmiranje alg, makrofitov in drugih vodnih rastlin, jesensko odpadanje listja ter iztrebljanje rib, ptic in drugih vodnih organizmov, ...);
- čezmerno hranjenje rib;
- odmetavanje komunalnih odpadkov.

Iz podatkov stanja dna jezera ob gradnji (1975) in v času njegovega spuščanja za vzdrževanje hidromehanske opreme ter amaterskih meritev (1998 – 1999) je na lokaciji prelivnega objekta zabeležen dvig dna za okoli 18 cm. Seveda ta podatek ni uporaben za celotno površino jezera. Letne količine organskih in anorganskih nanosov so približno ocenjene, različna pa je njihova prostorska porazdelitev. Večja intenziteta zasipavanja jezera je na iztokih Ločnice in Drobinskega potoka (padec transportne sposobnosti vode). Iz primerjave letalskih posnetkov in terenskega spremljanja stanja je razvidno zmanjševanje območja stalne vode vzhodnega dela jezera ter s tem širjenja kopnega. Žal pa ti podatki strokovno niso ovrednoteni za dolgoročneje napovedi vzdrževanja (čiščenja) akumulacijskega prostora.

Upravljanje Slivniškega jezera

Slivniško jezero je hidrotehnični objekt in ima status grajene javne vodne infrastrukture, s katero upravlja Direktor RS za vode. Žal pa vse od izgradnje ni urejen status lastništva potopljenih zemljišč, vključno s pregradnim objektom. Ta so še danes zemljiškoknjižno v (zasebni) lasti družbe Ribišstvo, turizem, gostinstvo (RTG) Slivniško jezero.

S podpisom Družbenega dogovora o Slivniškem jezeru je RD Voglajna 27. novembra 1976 pridobila status upravičenca do njegovega soupravljanja.

odločbe je z Ministrstvom za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano 14. januarja 2009 podpisala koncesijsko pogodbo številka 3420-158/2008/1. Nanjo pa se je kar nekajkrat pritožila družba RTG Slivniško jezero. Ta namreč smatra, da ima kot lastnica potopljenih zemljišč tudi prednostno pravico do trženja športnega ribolova.

RD Voglajna je za učinkovito ribiško upravljanje jezera in vzdrževanje ribiške ter vodne infrastrukture sprejela poslovnik. V njem so določene vse redne in občasne skupne naloge v prostoru ter času in s tem pravice ter dolžnosti

Ribiči so leta 2012 na južni obali Slivniškega jezera zgradili tekmovalno traso, ki pa jo radi zasedejo tudi drugi obiskovalci.

1. julija 1977 pa ji je Skupščina občine Šentjur pri Celju s sporazumom številka 323-1/77-4/1 dokončno dodelila tudi pravico upravljanja z vodnimi organizmi Slivniškega jezera. S tem aktom se je za dvakrat povečal obseg Voglajnskega ribiškega okoliša. Izredno zahtevna naloga, ki pa jo ribiška družina z umnim gospodarjenjem zelo uspešno uresničuje.

Z osamosvojitvijo Slovenije in sprejemom novega Zakona o sladkovodnem ribištvu ter Uredbe o določitvi meja ribiških območij in ribiških okolišev v R Sloveniji je Vlada R Slovenije 14. oktobra 2008 z odločbo številka 34200-6/2008/55 za koncesionarja izvajanja ribiškega upravljanja v Voglajnskem ribiškem okolišu in s tem tudi na Slivniškem jezeru izbrala RD Voglajna. Na osnovi te

članov in ribičev turistov. Žal pa akt še ni potrdila lokalna skupnost, da bi ta veljal tudi za druge prisotne deležnike.

Ribogojstvo Slivniškega jezera

Naraščajoči članski in turistični ribolov na Slivniškem jezeru ter pogosti izlivi okolju nevarnih in škodljivih snovi s pogini rib v vseh vodah voglajnskega ribiškega okoliša so ribiško družino prisiljevali v stalne načrtovane ter nenačrtovane nakupe rib. Ob takratnih tržnih razmerah kroničnega pomanjkanja domorodnih vrst rib (*podust, platnica, ščuka, smuč, ...*) in njihovi visoki ceni pa so bili iskani vložki rib finančno nedosegljivi. V cilju zmanjšanja vplivov zunanjih dejavnikov je ribiška družina leta 1983 na izlivu Drobinskega potoka pristopila k izgradnji lastnih vzrejnih

Od cvetočega ribiškega doma in njegove bogate gostinske, športne in turistične infrastrukture so ostale le še fotografije.

Ribogojnica Rakitovec, ko je z njo še gospodarila ribiška družina.

objektov. Leta 1988 je bila zaključena I. faza gradnje takrat naj sodobnejše ribogojnice za toplovodne vrste rib z vso pripadajočo vodno, vzrejno in cestno infrastrukturo.

Ob ustanovitvi družbe RTG Slivniško jezero je ribogojnica Rakitovec ostala v lasti RD Voglajna. Prevladalo je mnenje skupne rabe objektov in s tem vzreje rib. Še predvsem, ker so bili nosilci ribogojstva člani ribiške družine in redno oziroma pogodbeno zaposleni delavci podjetja. Plod nadaljnjega večletnega uspešnega poslovnega sodelovanja ribiške družine in podjetja RTG je bila izgradnja še treh ribnikov ter povečanje vzrejnih površin ribogojnice na 37.650 m². Za nadaljnje razvojne cilje ribogojstva pa je bil izdelan gradbeni projekt ribnika VII s površino 20.000 m² in projekt širitve

ribogojstva na razpoložljive površine ob iztoku potoka Ločnice v Slivniško jezero s površino 70.000 m².

S spremembo lastniške strukture v družbi RTG v letih 1997/98 pa so novi družbeniki ugotovili, da so zemljišča ribogojnice Rakitovec nesporna last podjetja RTG. Vsa finančna vlaganja RD Voglajna in brezplačno delo njenih članov ter zunanjih sodelavcev pri izgradnji ribogojnice so za zdaj izgubljena. Ob pridobitvi zemljišč leta 1983 ribiška družina namreč ni izvršila njihovega zemljiškoknjižnega prepisa.

Danes na некоč naj sodobnejšo toplovodno ribogojnico in uspešno vzrejo domorodnih vrst rib ter rakov spominjajo le opuščeni objekti. Osebnostno menim, da je le-te smiselno ponovno aktivirati za sonaravno vzrejo izključno domoro-

dnih limnofilnih vrst rib, ki so predmet stalnih dopolnilnih ter vzdrževalnih vlaganj v Voglajnskem ribiškem okolišju (ščuka, smuč, linj, ploščič, jelševce, ...). V danem prostoru posedujemo vzrejne objekte (RTG Slivniško jezero) in znanja s področja akvakulture (Ribiška družina Voglajna). Nujno jih bo spet združiti, celoten kompleks ribogojnice pa vključiti v načrtovani naravni rezervat Slivniškega jezera, kot življenjski prostor ptic in didaktični objekt šolske sonaravne vzreje rib ter rakov. Gre za segment, ki bi lahko bistveno vplival na večjo razpoznavnost Slivniškega jezera in zagotavljal ekonomske učinke družbi RTG ter RD Voglajna.

Ribiški dom in razvoj turizma

RD Voglajna je leta 1973 dobila od Železarne Štore v trajno uporabo ob takrat že načrtovanem Slivniškem jezeru opuščeno domačijo s funkcionalnim zemljiščem. Avgusta 1974 je pričela z njeno celovito obnovo oziroma izgradnjo ribiškega doma. Ribiči in železarji so opravili na tisoče ur prostovoljnega dela ter leta 1978 predali urejen ribiški dom svojemu namenu. Dela na domu in jezerski infrastrukturi so nadaljevali vse do leta 1996 z izgradnjo dovozne ceste s parkirišči, pomola, večnamenskega športnega igrišča, otroškega igrišča, prireditvenega odra, sprehajalne poti, ribiške tekmovalne trase, erozijsko zaščito brežin, družinskih kurišč s piknik prostori, parkovne ureditve celotnega prostora, ...

Sprva je bil ribiški dom namenjen izključno notranjim potrebam ribiške družine. Z naraščajočim turističnim ribolovom ter obiskom individualnih in skupinskih dnevnih in stalnih gostov pa je ribiški dom vse bolj prevzemal funkcijo gostinsko turističnega objekta. Obisk je strmo naraščal in leta 1989 presegal 8.000 gostov. Ker pa ribiška družina ni bila registrirana za izvajanje gostinske dejavnosti, je leta 1990 objekt prenesla na družbo RTG Slivniško jezero. Ta je dogradila manjkajočo turistično in gostinsko infrastrukturo. V sodelovanju z ribiško družino je z organizacijo niza družabnih, kulturnih in športnih prireditev na letni ravni dvignila obisk gostov za več kot 300 %. V akciji ocenjevanja turističnih krajev dnevnika Delo je bilo Slivniško jezero z ribiškim domom Tratna v sezoni 1992 uvrščeno na 7. in v sezoni 1993 na 8. mesto najprivlačnejših turističnih točk Slovenije. V slovenskem prostoru in izven zaznane možnosti razvoja turizma so nakazovale prihod investitorjev ter novih naložb. Žal pa so dogodki v spremembi lastniške strukture in poslovanju družbe RTG Slivniško jezero leta 1997 privedli do zaprtja ribiškega doma ter njegovega fizičnega propada. Nazadovanje gostinstva in turizma na Slivniškem jezeru je trajalo praktično

Pregrada Tratna z hidromehansko infrastrukturo in malo hidroelektrarno.

ve do današnjih dni, ko sta Turistično društvo Gorica pri Slivnici in družina Polenšek pričeli z njegovim ponovnim uspešnim oživiljanjem.

Problematika ribiškega upravljanja Slivniškega jezera

RD Voglajna se pri upravljanju Slivniškega jezera sooča z vrsto problemov, ki so sicer običajni za vse naše tovrstne zadrževalnike in jih zgolj naštevam:

- padavinsko območje Ločnice, Drobinskega potoka, ... predstavlja podeželsko okolje s stalno prisotnimi izpusti in spiranjem gnojnice, fekalnih odpadkov, agrokemičnih sredstev, ... Njihov vpliv na eutrofikacijske procese v jezeru je velik, ni pa še kritičen za prisotne vodne organizme;
- občasno čezmerno nanašanje drobnih delcev plavin v času neposredne drsti rib in s tem zmanjševanje površine aktivnih drstišč ter drstnih pogojev;
- neusklajeno uravnavanje kote vode jezera v času drsti in s tem uničenja spolnih produktov – iker s posledico izpada cele generacije rib;
- z obratovanjem zakonitih in nezakonitih toplovodnih ribnikov na pritokih prihaja do izpustov tujerodnih vrst rib (pseudorasbora, sončni ostriž, ameriški somič, srebrni koreselj, amur, ...) ter njihove nenadzorovane selitve v jezero. Posledica je tekmovalnost pri virih hranjenja ter občasno pojavljanje virusnih in bakterijskih boleznih in parazitov rib (ihtiofitiraza, eritrodermatitis, kozavost krapov, arguloze, ...);
- neraziskanost stanja vrst in populacij prisotnih rib, rakov, piškurjev, ... za pripravo kakovostnih dolgoročnih načrtov njihovega trajnostnega upravljanja ter načrtov razvoja ribolovnega turizma;

ljanka ter načrtov razvoja ribolovnega turizma;

- nedorečen status lastništva poplavljenih in obalnih zemljišč jezera za nemoten razvoj ribolovnega turizma;
- hotenja družbe RTG Slivniško jezero po pridobitvi koncesije za trženje športnega ribolova na jezeru in s tem aktiviranje niza upravnih ter sodnih postopkov;
- slabo poslovanje družbe RTG Slivniško jezero in s tem razvrednotenje vloženega deleža RD Voglajna;
- uveljavljanje interesov posameznikov in skupin (organizacija tekmovanj in prireditev, ...) pred usklajeno ter uravnoteženo rabo prostora s strani vseh prisotnih deležnikov na jezeru;
- prisoten krivolov in nešportno plenjenje rib;
- odtujenost nekaterih članov ribiške družine od interesov ohranjanja jezerskega habitata in varstva rib ter drugih prosto živečih živali.

Športni ribolov in ribolovni turizem

Športni ribolov ostaja najpomembnejša dejavnost na Slivniškem jezeru. Ribiči v povprečju letno izkoristijo približno 5.000 ribolovnih dni. Vsak lovni dan pa predstavlja športnega ribiča in s tem obiskovalca, na katerem lokalna skupnost načrtuje gostinsko turistično ponudbo širšega prostora. Ob tem pa ne gre prezreti, da so še odprte možnosti nadaljnjega razvoja ribolovnega turizma. Seveda te vrste turizma ni mogoče razvijati brez ihtiološke stroke in razumevanja ekološke občutljivosti vodnega prostora.

Milan Štraus

Na avtorjevo željo prispevek ni lektoriran.

Zbiranje po

Ribiče po vsej Sloveniji vabimo k organiziranemu beleženju opažanj vrst rib, potočnih rakov in školjk, saj je lahko vsaka ujeta riba na trnku, viden potočni rak ali opažena školjka tudi pomembna informacija. Tako boste s svojim znanjem in opazovanjem pomembno prispevali k poznavanju prisotnosti in razširjenosti redkih domorodnih in tujerodnih vrst rib, potočnih rakov in školjk.

Temeljna enota sporočanja opažanj je fotografija, zato smo za posredovanje fotografij razvili enostaven sistem na uporabniškem vmesniku **BioPortal** (www.bioportal.si). Za vnos fotografij se je treba registrirati (http://www.bioportal.si/moj_bioportal.php), saj želimo preprečiti nalaganje neprimernih vsebin. V najkrajšem mogočem času vam bomo poslali uporabniško ime in geslo za dostop do zavihka **moj.BioPortal** in naprej do zavihka **moje.fotografije**, kjer boste lahko vnesli svoje fotografije. Fotografije nam lahko pošljete tudi po elektronski pošti (bioportal@ckff.si).

Vse fotografije in podatki, zbrani v okviru projekta *Ujemite naravo!*, bodo vključeni v Podatkovno zbirko CKFF in javno dostopni na BioPortal.si. Nekaj si jih lahko že ogledate s klikom na povezovalni projekta *Ujemite naravo!* (http://www.bioportal.si/projekti_podatki.php). V

Ne pozabi!

Pred fotografiranjem pripravi telefon. V nastavitvah fotoaparata na telefonu vklopi shranjevanje lokacije. Točne nastavitve so odvisne od nastavitve telefona ali fotoaparata.

Ujete ribe fotografiraj. Za vrste, ki jih ne prepoznaš, naredi več fotografij.

Prav tako fotografiraj školjke, potočne rake in drugi vodni ter obvodni živelj, ki ga opaziš.

Fotografiraj habitat.

Fotografije shrani na telefonu, fotoaparatu, računalniku in jih naloži na BioPortal ali pošlji po elektronski pošti (bioportal@ckff.si).

datkov v projektu **Ujemite naravo!**

Med prvimi poslanimi fotografijami v okviru projekta Ujemite naravo! sta fotografiji babuške (*Carassius gibelio*) in habitata, v katerem je bila najdena. (Fotografije: Tadej Graccogna)

Na reki Ljubljanici je RD Barje v začetku oktobra organizirala lov ščuk. Pričakovali smo, da bo ulov zanimiv in res – v enem samem dnevu so ribiči ujeli številne lepote, kar je svojevrsten in zanimiv podatek. Ko pa vsako fotografijo in ščuko lahko umestimo še v prostor, vsaka posamezna ščuka prispeva kamenček v mozaik naravovarstvenega pomena reke Ljubljanice. (Fotografije: Jure Ušeničnik)

Zakaj smo v RZS sploh prijaviteli projekt **Ujemite naravo!**?

Zato, ker želimo slovenski sladkovodni ribiči kot zavestni naravovarstveniki aktivno, prek zbiranja podatkov čim več prispevati k boljši podatkovni zbirki o sladkovodnih ribah naših celinskih voda in prek merljivih podatkov strokovno in laično javnost opozoriti na obsežno problematiko zaščite rib in drugih vodnih ter obvodnih organizmov pred široko paleto različnih nevarnosti, s katerimi jih ogroža človek. S tem namenom in ugotovitvijo obojestranskega interesa, Centra za kartografijo favne in flore (CKFF) in RZS za realizacijo take ideje, smo se odločili prijaviti na razpis MOP, kjer smo z združenimi močmi uspeli doseči najvišjo oceno med vsemi prijavljenimi projektnimi zamislimi. Prav ta ocena in pričakovana množica podatkov nam dajeta upanje, da bomo pridobili še en močan argument več za zaščito habitatov in posameznih vrst rib pred človeškimi posegi.

Za kaj gre?

Glavni namen je pridobiti čim več fotografij čim več vrst rib skupaj z lokacijo najdb. Rezultat zbranih podatkov bo interaktivna karta s trenutno razširjenostjo posameznih vrst rib. Zato so dobrodošle fotografije vseh vrst rib, še posebno

pa tistih, ki se redko znajdejo na ribiškem trnku (pezdirk, zet, čep, okun ipd.). Veseli bomo tudi fotografij potočnih rakov in školjk.

Zakaj ravno mi, ribiči ...

Kdo pa poleg nas, razen redkih ihtiologov, pozna vsa bivališča rib v naših vodotokih in jezerih? Ravno zato želimo pokazati, kako bogate so naše vode s številnimi vrstami rib, in sicer z domorodnimi in žal tudi s tujerodnimi.

Pika na i

Ljudje pravijo, da se včasih tudi v količini skriva kakovost. Ravno pri projektu Ujemite naravo! si želimo čim več sodelovanja z vaše strani v obliki posredovanih fotografij. Noben, še tako skrbno pripravljen inventarizacijski izlov, ki ga po navadi izvajamo le enkrat na nekaj let, in še to na omejenih vodotokih, se po količini zbranih podatkov ne more primerjati s stalnim dotokom podatkov iz najrazličnejših rek, potokov, jezer in ribnikov. Na tak način bomo športni ribiči lahko še enkrat pokazali svojo vrednost pri vprašanju poznavanja in zaščite ribjega življa v naših vodah.

Vnos fotografij

Pojdi na **moj.BioPortal** (http://www.bioportal.si/moj_bioportal.php) in za pridobitev uporabniškega imena in gesla izpolni prijavitni obrazec. Po e-pošti boš v najkrajšem mogočem času dobil uporabniško ime in geslo. Registriraj se. Pojdi v zavihek **moje.fotografije**. V spodnjem delu zavihka je interaktivna karta, kjer bodo prikazane lokacije tvojih fotografij. S klikom na polje **Dodaj fotografijo** prideš do polja **Izberi datoteko**. V nadaljevanju izbereš fotografijo, ki jo želiš naložiti. Ko fotografijo preneseš, jo po potrebi zasukaj. Pod naloženo fotografijo se izpišejo podatki o fotografiji, med drugim tudi koordinate lokacije, kjer je bila fotografija posneta. Če tvoja fotografija ne vsebuje koordinat, poišči lokacijo na zemljevidu. S klikom miške na ustreznem mestu zemljevida se koordinate lokacije avtomatično izpišejo v polju **Koordinate**. V polje **Tvoje sporočilo** pripiši druge morebitne pripombe (npr. ribiča, če ribe nisi ulovil sam, vrsto, habitat ipd.). V spodnjem delu zavihka je

na zemljevidu označena nova, dodana lokacija tvoje fotografije. Vnos fotografije potrdi s klikom na polje **Potrdi**.

1. Registriraj se v **moj.BioPortal**.
2. Pojdi v zavihek **moje.fotografije**.
3. Klikni na polje **Dodaj fotografijo**.
4. Klikni na polje **Izberi datoteko**.
5. Izberi fotografijo.
6. Fotografija se prenese, po potrebi jo zasukaj.
7. Pod fotografijo se, če obstajajo, izpišejo podatki o lokaciji. Če fotografija teh podatkov ne vsebuje, koordinate ugotoviš s klikom lokacije na zemljevidu. Koordinate se avtomatično prenesejo v polje **Koordinate**.
8. V polje **Tvoje sporočilo** pripiši morebitne druge pripombe o fotografiji (ribič, vrsta, habitat ipd.).
9. Klikni na polje **Potrdi**.

Kaj lahko storim v času praznjenja ribnikov v naši ribiški družini?

Praznjenje ribnikov jeseni je čas, ko lahko v našem ribiškem revirju zabeležimo zanimive podatke o ribah, školjkah in potočnih rakih.

Na blatnem dnu izpraznjenega ribnika lahko poleg gojenih rib najdemo tudi druge majhne zanimive vrste. Po navadi lahko opazimo navadno nežico (*Cobitis elongatoides*), ki se skuša zariti v blato, školjke (npr. brezobko (*Anodonta* sp.)), ki jih sicer v takšnem habitatu redko opazimo, ali pa jelševca (*Astacus astacus*), ki ga po navadi ob praznjenju ribnikov najdemo celo na bregu, čisto na suhem. Takšnih ribnikov je v Sloveniji zelo malo in le redke ribiške družine so lahko ponosne, da imajo vse vrste še vedno v svojih revirjih. Fotografije: Marijan Govedič (foto.arhiv, BioPortal.si)

interaktivni karti (stolpec *iKarta*) projekta so prikazane vse lokacije zbranih podatkov, med podatki (stolpec *Podatki*) je seznam v času trajanja projekta zabeleženih vrst in njihove fotografije. Za vsako od zabeleženih vrst je na voljo tudi

pregledna interaktivna karta lokacij, na katerih je bila vrsta zabeležena.

Zvonko Furman, Marijan Govedič, Branko Ivanek, Mladen Kotarac, Aleksandra Lešnik, Igor Miličič

Pomen epidemiologije v zdravstvenem varstvu vodnih živali

Epidemiologija je veda, ki proučuje pogostost in razporeditev bolezni in drugih dejavnikov, povezanih z zdravjem, ter morebitne ukrepe za njihov nadzor. Še ne dolgo je bila epidemiologija usmerjena le v proučevanje bolezni ljudi in kopenskih živali, zdaj pa je ta veda nepogrešljiva tudi v zdravstvenem varstvu vodnih živali.

Potrebe po epidemioloških študijah v veterinarski medicini so se pokazale, ko so ugotovili, da v intenzivnih vzrejah živali običajne metode za nadzor bolezni ne zadostujejo več. Epidemiologija je torej uporabna veda, ki pomaga reševati zdravstvene težave in vključuje večšine, kot so analiza tveganja, ekonomika zdravstvenega varstva, biostatistika in teoretične študije modeliranja bolezni. Temeljno načelo sodobne epidemiologije je, da je bolezen posledica več med seboj delujočih dejavnikov: gostitelj, povzročitelj bolezni in okolje, kar so ugotovili že v sedemdesetih letih prejšnjega stoletja. Na področju bolezni vodnih živali je omenjene dejavnike s tremi prekrivajočimi krogi ponazoril ameriški ihtiolog poljskega rodu Stanislas Snieszko. Še do nedavno so epidemiološke študije opravljali predvsem za bolezni ljudi in kopenskih živali, epidemiologija bolezni vodnih živali pa je bila dolgo zanemarjena. Zdaj se razvija z naglico, kot bi želeli nadomestiti zamujeno. Rezultat tega so številne znanstvene študije in objave, katerih število se večja iz leta v leto. Glede na to, da 71 % zemeljske oble pokriva voda, v resnici živimo na vodnem planetu. Življenje se začne v vodi in tudi raznolikost vodnih organizmov je večja kot na kopnem. Tudi ljudje ne moremo brez vode; v prvi vrsti jo potrebujemo za pitje, ribolov ter vzrejo vodnih živali, transport, potovanja, prosti čas in ne nazadnje vanjo odlagamo tudi odpadke ... Proučevanje povzročiteljev bolezni živali, ki živijo v vodi, je zato pomembno tudi z vidika zaščite virov hrane za ljudi in okolja. Dandanes intenzivno vzrejamo več kot 230 vrst vodnih živali, največkrat tujerodnih vrst v najrazličnejših vzrej-

nih sistemih, kar vpliva na pojav in širjenje vedno novih bolezni. Z gojenjem rib v polikulturi pa se bolezni lahko prenašajo tudi med različnimi vrstami. Iz gojenih rib se bolezni prenašajo na prostoživeče in obratno, kar je ključni dejavnik za razvoj in širjenje različnih bolezni ter je zato

vano vnašajo v jezera in reke. Na tak način se je skoraj zagotovo viroza koi krap herpes (KHV) presnela iz okrasnih krapov na gojene. Mnoge vrste vodnih živali so že pred davnimi časi prenesli iz njihovih naravnih okolij. Najbolj izrazit primer takih premikov so krapci, katerih domovina je Azija, po

Trgovanje z ljubiteljskimi ribami lahko usodno vpliva na širjenje bolezni rib po svetu.

Evropi pa so jih že v 12. stoletju razširili menihi, da bi imeli za postne dni na voljo dovolj hrane. Za širjenje bolezni postrvi po Evropi in širše je usodno vplivalo tudi širjenje neavtohtone šarenke, na kateri zdaj temelji postrvi-je ribogojstvo v Evropi. Na tak način se je infekciозна hematopoetska nekroza postrvi (IHN) iz Amerike prenesla z okuženimi ikrami šarenk v Evropo, kar so pred nedavnimi z molekularnimi metodami tudi potrdili, še več, za vnos je bil usoden en sam uvoz iker. Vrtoglavost, hudo zajedavsko bolezen postrvi, ki jo povzroča zajedavec *Myxobolus cerebralis* in so

jo prvič ugotovili pri potočni postrvi na prelomu 20. stoletja v Nemčiji, se je od tam razširila po Ameriki in drugam po svetu. Iz potočne postrvi se je zajedavec prenesel tudi na šarenko, ki je za vrtoglavost dozvetnejša kot potočna postrv. Vrtoglavost je bila zato prav v obdobju, ko je bil razvoj vzreje šarenk v največjem zagonu, zelo dolgo nočna mora ribogojcev, ki so šarenke vzrejali v zemeljskih bazenih. Tudi vnos belega amurja iz Azije v Evropo je za nekaj let zelo popestril zdravstveno problematiko in zavrl krapsko ribogojstvo, saj so se z njim po svetu in tudi k nam raznesle tako imenovane azijske trakulje, za katere je bilo potrebno precej časa, da smo se jih naučili obvladovati in preprečevati izgube, ki so jih povzročale. KHV se je po Evropi in svetu razširil z uvozom okrasnih krapov iz Izraela. Premiki

izhodišče za epidemiološke študije. Trgovanje z živimi ribami, bodisi za nadaljnjo vzrejo, prehrano ali kot ljubiteljske – akvarijske ribe ter podnebne spremembe, ki omogočajo rejo novih vrst, je povečalo razširjenost vodnih živali po svetu in z njimi razširjenost povzročiteljev bolezni tudi na nove gostitelje in celo pojav povsem novih obolenj. V Evropi morajo biti zato vsi premiki živih vodnih živali opravljeni v skladu z Direktivo 2006/88/ES o zahtevah za zdravstveno varstvo živali in proizvodov iz ribogojstva ter o preprečevanju in nadzoru nekaterih bolezni pri vodnih živalih ter predvsem tudi zabeleženi. Iz nekaterih izkušenj lahko upravičeno predvidevamo, da vsi premiki niso vedno v skladu z zakonodajo in še manj zabeleženi. Pri tem mislimo na imetnike okrasnih ribnikov in akvarijev, ki včasih ribe nenadzoro-

jo prvič ugotovili pri potočni postrvi na prelomu 20. stoletja v Nemčiji, se je od tam razširila po Ameriki in drugam po svetu. Iz potočne postrvi se je zajedavec prenesel tudi na šarenko, ki je za vrtoglavost dozvetnejša kot potočna postrv. Vrtoglavost je bila zato prav v obdobju, ko je bil razvoj vzreje šarenk v največjem zagonu, zelo dolgo nočna mora ribogojcev, ki so šarenke vzrejali v zemeljskih bazenih. Tudi vnos belega amurja iz Azije v Evropo je za nekaj let zelo popestril zdravstveno problematiko in zavrl krapsko ribogojstvo, saj so se z njim po svetu in tudi k nam raznesle tako imenovane azijske trakulje, za katere je bilo potrebno precej časa, da smo se jih naučili obvladovati in preprečevati izgube, ki so jih povzročale. KHV se je po Evropi in svetu razširil z uvozom okrasnih krapov iz Izraela. Premiki

vodnih živali so bili usodni tudi za širjenje gliste *Anguillicoloides crassus*, ki so jo vnesli z uvozom japonske jegulje za nadaljnjo vzrejo za prehrano v Nemčiji. Od tam se je naglo širila in predvidevajo, da je prav ta glista vzrok za 90 % zmanjšanje populacije evropske jegulje v zadnjih letih. Podoben primer, sicer daleč od nas, je primer zajedavca *Gyrodactylus salaris*, ki so ga na Norveško vnesli v začetku sedemdesetih let z zarodom lososa za nadaljnjo vzrejo. Zajedavec je iz baltske linije prešel na neodporno atlantsko linijo lososa, se z naseljevanjem rek razširil in povzročil 90 % zmanjšanje lososa v naravi. Če pogledamo širše in omenimo tudi druge vodne živali, ne moremo mimo račje kuge. Plesen *Aphanomices astaci* so v Evropo zanesli v 19. stoletju iz Severne Amerike s signalnim rakom (*Pacifastacus leniusculus*). Rak, ki so ga uvozili za vzrejo, je po nesreči ušel in se razširil v naravi. Signalni rak je s plesnijo *A. astaci*, ki povzroča kugo rakov, okužen, ne da bi zbolel, okužbo pa širi na dovzetne domorodne vrste rakov, ki so zaradi račje kuge skoraj usodno izginili iz evropskih vodotokov. Znan je primer afriške žabe (*Xenopus laevis*), ki so jo v preteklosti po vsem svetu uporabljali za test nosečnosti. Po vsej verjetnosti so z afriško žabo vnesli in razširili še vedno ne povsem raziskano plesen *Batrachochytrium dendrobatidis*, ki je vzrok za zmanjšanje žab in lokalno izumrtje širokega nabora žab po svetu. V zadnjem času pomenijo tveganje za nove bolezni tudi ali predvsem ljubiteljske vodne živali. Bistvena vloga epidemiologije je, da pravočasno ugotovi nove zdravstvene nevarnosti vodnih živali in oceni, kakšne bodo zaradi njih morebitne posledice v naravi in intenzivnih vzrejah. Najpomembnejši element epidemiologije je analiza tveganja vnosa novih živali, za katero so potrebni podatki o zdravstvenem stanju živali v državi izvoznici, kakšen je sistem zdravstvenega nadzora in če ga sploh imajo, katere bolezni imajo, lastnosti morebitnih novih povzročiteljev bolezni in še kaj. Oceniti je treba, kaj bi se zgodilo v državi uvoznici, če bi se bolezen pojavila in razširila na ribogojstvo in ribe v naravi. Proučiti je treba poti vnosa in način transporta: z ladjo, tovornimi vozili in podobno. Pomembno je poznati ukrepe za biološki nadzor, katera in kako učinkovita bi bila razpoložljiva razkužila, če bi se bolezen pojavila. Nerodno je, da je vse take informacije pogosto zelo težko pridobiti, ker niso dostopne ali pa jih sploh ni. V oceni tveganja je treba opredeliti tudi še neznana tveganja,

kar še zlasti velja za vodne organizme. Poudariti je namreč treba, da so se v preteklosti nekatere bolezni, ki so bile kasneje usodne za posamezne vodne organizme tudi v naravi, v resnici prenesle iz nevednosti in ne zaradi površnosti ali nedoslednosti. Razen tega, da se bolezni v prvi vrsti širijo s premiki vodnih živali, še prav posebno z vnosom novih vrst v nov prostor, je treba tudi upoštevati, da so mnogi povzročitelji bolezni postali odporni proti zdravilom in kemikalijam in da jih je tudi sicer zelo malo dovoljenih za uporabo v vzreji vodnih živali, kar lahko privede do ponovnega pojava bolezni, ki so bile že odpravljene.

Na pojav bolezni vodnih živali bo vplivalo tudi spreminjanje podnebja. Mnogi, tudi najbolj nevarni povzročitelji bolezni pri vodnih živalih imajo namreč temperaturni prag, nad katerim ali pod njim se ne pojavljajo (več). V Veliki Britaniji so naredili oceno tveganja za vzrejo postrvi, ko (če) se bo dvignila temperatura vode. Z dvigom temperature so bo povečalo tveganje za nevarno okužbo postrvi z bakterijo *Lactococcus garviae*, ki sedaj prizadeva postrvi v južnem delu Evrope, in plesnijo *Anphanomyces invadans*, ki povzroča enzooski ulcerativni sindrom (EUS) v intenzivni vzreji rib v Aziji, v Evropi pa je zaenkrat še nimamo. Zelo dodelane epidemiološke študije v sistemu GIS (geografski informacijski sistem) o tem, kaj se bo zgodilo, če se bo povišala temperatura, imamo pripravljene za bolezni ljudi in kopenskih živali, posebno še za tiste, ki jih prenašajo različni vektorji, na primer komarji, mušice in podobno. Ena takih epidemioloških študij v sistemu GIS je na primer narejena za bolezen modrikastega jezika govedu, ki jo prenašajo krvosesne mušice, ki živijo v toplih območjih. Podobne študije bo treba narediti tudi za bolezni vodnih živali. Tak zemljevid, ki bi predvideval, kako bo segrevanje vplivalo na bolezen, bi bil dobrodošel in hitro potreben za proliferativni nefritis postrvi (PKD), ki ga povzroča zajedavec *Tetracapsuloides bryosalmonae*, vezan na vmesne gostitelje mahovnjake, ki imajo raje toplo okolje. Posledica toplejšega vremena je po vsej verjetnosti že pojav PKD na Norveškem in v Švici, kjer za zmanjšanje potočnih postrvi krivijo prav to bolezen. Za epidemiološke študije je nujno tudi sistematično proučevanje izbruhov bolezni. Predvsem morajo biti vsi pojavi zabeleženi: kje, kdaj, koliko časa in pri kateri vrsti živali se je bolezen pojavila. Zdaj nam pri sledenju potov širjenja okužb pomagajo molekularne tehnike, ki so bile

že uspešno uporabljene za proučitev širjenja IHN in virusne hemoragične septikemije (VHS). Pomemben element epidemiologije je stalen zdravstven nadzor v ribogojnicah in vzorčenje rib, ki ga izvajajo vlade, da bi dokazale odsotnost določene bolezni in napredek v obvladovanju bolezni. Ne nazadnje mora ocena tveganja vsebovati tudi ekonomske posledice, ki nastanejo zaradi katere od bolezni. Pri tem večina pomisli le na izpad prihodka zaradi poginov, upoštevati pa je treba tudi ekonomske posledice, ki nastanejo zaradi omejitve prodaje za prehrano ljudi zaradi zdravljenja ali neprimerne videza rib, laboratorijskih preiskav in podobno. V naravi lahko bolezni vplivajo na zmanjšano plodnost, vedeti pa tudi treba, da so pogini v naravi redko sploh zabeleženi. Tudi v gojitvenih ribnikih je težko zaznati pogin v začetni fazi, posebno še, če gre za novo bolezen, ki ni sezonsko pogojena in zato tudi ni pričakovana.

Prof. dr. Vlasta Jenčič, dr. vet. med.
Inštitut za zdravstveno varstvo in gojitev divjih živali, rib in čebel,
Veterinarska fakulteta
Univerze v Ljubljani
vlasta.jencic@vf.uni-lj.si

Literatura

- Georgiadis, MP., Gardner, IA., Hedrick, RP. (2001). The role of epidemiology in the prevention, diagnosis, and control of infectious diseases of fish. *Preventive Veterinary Medicine* 48: 287–302. <http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0167587700002026>
- Peeler EJ., Taylor NGH. (2011). The application of epidemiology in aquatic animal health – opportunities and challenges. *Veterinary Research* 42: 94. <https://veterinaryresearch.biomedcentral.com/articles/10.1186/1297-9716-42-94>
- Peeler EJ., Feist SW. (2011). Human intervention in freshwater ecosystem drives disease emergence. *Freshwater Biology* 56: 705–716. <http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1111/j.1365-2427.2011.02572.x/epdf>
- Trush MA., Murray AG., Brun E., Wallace S., Peeler EJ. (2011). The application of risk and disease modelling to emerging freshwater diseases in wild aquatic animals. *Freshwater Biology* 56: 658–675. <http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1111/j.1365-2427.2010.02549.x/full>

MUHARJENJE NA DOLENJSKEM RIBNIKU SMREKOVEC

S potezanko na postrvi

Šarenke navadno lovimo v potokih in rekah, toda v Sloveniji je kar nekaj zanimivih stojećih voda, polnih mavričnih lepotic, ki ponujajo malo drugačno (muharsko) izkušnjo. Jezera in ribniki postanejo mikavnejši zlasti v jeseni, ko je zaradi varstvene dobe potočnic muharjenje marsikje že končano. Eden privlačnejših revirjev za jesensko muharjenje postrvi je ribnik Smrekovec, ki leži streljaj od Sodražice na Dolenjskem. Obiskali smo ga konec oktobra in ugotovili, da kljub majhnosti skriva kar nekaj presenečenj. Lovili smo manjše ribe do približno 40 cm, a naša ribiška strast je bila vseeno povsem potešena.

V tihi dolini, obdani z globokimi iglastimi gozdovi, so ribiči RD Ribnica leta 2010 oblikovali ribnik, ki so ga poimenovali po okoliškem gozdu – Smrekovec. Vanj so naselili krape, linje, klene, ščuke ter šarenke in tako popestrili ribolovno ponudbo za člane in ribiče turiste. Revir je na 550 m nadmorske višine in je odlična izbira za osvežitev v vročih poletnih dneh. Takrat prijemljejo krapci, tudi kakšna ščuka se ujame, v jesenskih dneh pa je aktualnejši ribolov postrvi. Šarenke, ki jih je v ribniku veliko, smo lovili tudi v času našega obiska.

Podatki o revirju

Ribnik Smrekovec, s katerim upravljajo v RD Ribnica, je razmeroma novo vodno telo, saj so ga oblikovali šele pred dobrimi šestimi leti. Poseljujejo ga krapci, šarenke, ščuke, linji in klani. Ribnik je pravokotne oblike in razmeroma majhen, saj je njegova površina le slabih 4.000 kvadratnih metrov (vsak breg je dolg približno 60 m). Dno ribnika je razgibano, a čisto, globina pa meri od 1 do 2,5 m.

Položaj ribnika Smrekovec, kjer smo lovili.

Dnevna dovolilnica stane 15 evrov in vas čaka v Bistrotju Ž v Sodražici, kupite pa jo lahko tudi na spletnem naslovu www.ribiskekarte.si/rd-ribnica/ribnik-smrekovec. Varstvene dobe so takšne kot drugod v Sloveniji, lovni čas je od zore do mraka. Ko je gladina ribnika zmrznjena, je ribolov prepovedan.

Dovoljeni načini ribolova so beličarjenje, vijačenje in muharjenje, od vab pa lahko uporabljamo vabe rastlinskega izvora, kruh

in umetne muhe. Pri vijačenju so dovoljene le umetne vabe z enim enojčkom. Obvezna je uporaba brezalustnika in podmetalke. Dovoljeni dnevni uplen je en krap ali ena ščuka ali tri šarenke, ki ne smejo biti daljše od 35 cm. Pomembno je opozoriti na pravilo, da je na dan ribolova dovoljeno loviti le eno vrsto rib!

Dostop do revirja je nadvse enostaven. Z glavne ceste Ljubljana–Kočevje zavijemo proti Sodražici in skozi njo nadaljujemo pot mimo večje tovarne ter po okoli 300 m zavijemo levo na makadamsko cesto. Do cilja nas nato loči še slabe pol kilometra urejene makadamske poti. Dostop do ribnika je primerno označen z veliko obcestno tablo.

Ribolov na ribniku Smrekovec

Najprej smo se na ribnik odpravili z željo po ribolovu krapov. Pripravili smo opremo in vabe za jesenski ribolov, vključno s fermentirano koruzo ter tigrov orešček in pikantne boljije v aromatični tekočini z močnim vonjem po začimbah. Nasvet Davida Merharja, tajnika RD Ribnica, naj raje poskusimo z ▶

Pogled na jesensko okolico ribnika Smrekovec. Ribiči RD Ribnica so vanj naselili krape, linje, klene, ščuke ter šarenke in tako popestrili ponudbo ribolovnih voda za člane in ribiče turiste.

Dno ribnika je deloma ilovnato, deloma pa kamnito in brez ovir. Globina vode je od 1 do 2,5 m, ravno prav za razgiban in zanimiv ribolov. Revir leži na nadmorski višini 550 m, kar mu daje podobo alpskega jezera.

Na Smrekovcu smo lovili šarenke, ki so v povprečju merile okoli 30 cm. Prijemale so na različne potezanke, dolžine do 4 cm. Od barv sta se najbolje izkazali bela in črna.

Preizkusili smo tudi dvoročno muharico, ki je sicer namenjena lovu lososov, sulcev in velikih postrvi. Kljub trdoti palice sta nam bili v pomoč njena dolžina in zmoglost enostavnega metanja vrvice 15 ali 20 m daleč.

muharjenjem postrvi, je spremenil našo namero. Ker smo imeli s seboj tudi nekaj muharic in primerno število potezank, smo se novosti hitro prilagodili.

Ko smo se pripeljali pred ribnik, nas je najprej presenetila njegova majhnost. Na fotografijah je videti večji, kar pa nas ni zmotilo, saj smo bili na njem sami. Parkirali smo avtomobil, pripravili opremo in se začeli spoznavati z revirjem. Okolica ribnika je skrbno urejena, brežine pa pokošene in brez rastlinja ali drugih ovir, zato smo menili, da z muharskimi meti ne bo posebnih težav. Voda je bila rjavkasta, vidljivost pod gladino slabih 30 cm, temperatura pa okoli 12 °C. V vodi ni posebnih ribjih skrivališč, zato strategija, kje začeti z ribolovom, ni bila potrebna. Na zahodni strani je manjši potok, ki se v slapu zliva v ribnik. Odločili smo se, da bomo srečo najprej poskusili prav tam.

Zavoljo dolgih metov smo sestavili dvoročno muharico s pripadajočim kolescem in vrvico s plavajočo letečo glavo (angl. shooting head) v dolžini 9 m. S takšno opremo smo lepo lovili že poleti, ko smo z lahкими posnetki ličink in potezankami uspeli prenetati nekaj manjših krapov, ki so se pasli na gladini ali tik pod njo. Za postrvi smo izbrali krajšo, okoli 2,5 m dolgo predvrnico, debeline od 0,40 do 0,25 mm (uporabili smo Stroftov laks in P-line Floroice). V ožji izbor potezank smo uvrstili sitneža, izvedbo lahkega graševca, račko in večjo domišljjsko potezanko za lov ščuk. V stoječih vodah,

Ocenjevalni list

Revirje ocenjujemo tako, da vsako izmed sedmih kategorij ocenimo z oceno od 1 do 6. Kategorije so ustrezno ovrednotene, kar pomeni, da sta npr. čistoča vode ali ribja populacija pomembnejši kategoriji kot možnost parkiranja ali dostop do vode.

Vodotok: Ribnik Smrekovec
Revir: Ribnik Smrekovec, brez pritokov in odtokov
Upravljavce: RD Ribnica

Kategorije in vrednost (faktor)	Obrazložitev kategorije	Ocena od 1 do 6	Rezultat (zvezdice)
Kakovost vode 0,20	Čistost vode in okolice vodotoka. Splošna senzorična ocena.	5,0	1,000
Pestrost ribolova 0,10	Ali je na revirju primeren ribolov za začetnike in izkušene ribiče. Pestrost vodotoka s stališča načina ribolova.	4,0	0,400
Cena dovolilnice 0,10	Ocena razmerja med kakovostjo ribolova in ceno dnevne dovolilnice.	5,0	0,400
Ribja populacija 0,30	Možnost ribolova več ribjih vrst v različnih letnih časih.	5,0	1,500
Pristop do vode 0,075	Zaraščenost vodotoka, udobnost pri ribolovu (metanje).	6,0	0,450
Dostop do revirja 0,075	Prometna povezanost, možnost primerne parkiranja.	6,0	0,450
Ocena upravljavca 0,15	Dostopnost do pomembnih informacij, odzivnost informacij, odzivnost in prijaznost upravljavca.	6,0	0,900
		36 točk	5,1 zvezdice

V mrzli vodi so šarenke prijemale pogosto, a nežno. Le redko so same obvisle na trnku, zato je moral ribič pri zategu pokazati veliko mero osredotočenosti. Nedotaknjena narava v okolici ribnika je utrjanje rib spremenila v imenitno doživetje.

Po hitrem poziranju z dvoročno muharico je tudi tale šarenka zaplavala nazaj v svoje kraljestvo. Čeprav so bile ribiške palice, ki smo jih uporabljali, težje, smo z njimi lahko metali proti sredini ribnika, kjer je bilo sredi dneva na gladini precej ribje aktivnosti.

Resda ni največja, je pa čudovita! V Smrekovcu živijo tudi nekoliko obilnejše postrvi, do približno 60 cm v dolžino, menda je nekaj tudi daljših. Večji primerki, ocenili smo jo na dobrih 50 cm, smo s potezanko prelisčili tudi sami. Po kratkem utrjanju se je snela z brezalustnika.

Šarenke so najraje prijemale na košato izvedbo neobteženega graševca v beli barvi. Med ribolovom smo rep odstrigli in še povečali možnosti za zasek.

Ulovljene šarenke so bile v zelo dobri kondiciji, k čemur verjetno pripomore tudi kakovost vode v ribniku. Pričakovali smo ribe s poškodovanimi repi in potolčenimi gobčki, doživeli pa popolnoma nekaj drugega: ribe s krasno pigmentacijo in rahlo belo obrobljenimi plavutkami.

kjer vodnega toka praktično ni, je zelo pomembno, da uporabljamo umetne muhe, ki so izdelane iz materiala, ki v vodi dobro »diha«. Na trnco smo najprej navezali račko v belo rumeni barvi, s katero radi lovijo tudi številni muharji tekmovalci, in s hitrim potezanjem prelovali višje vodne plasti. Najprej smo nameravali ujeti ribe, ki so bile dejavne tik pod vodno gladino in so z bolj ali manj glasnim pljuskanjem opozarjale nase. V roku nekaj minut smo doživeli prvi prijem, ki se je zgodil približno 10 m od obale. Postrv se je potezanka le rahlo dotaknila, vendar smo zamudili z zategom in zasek ni bil uspešen. Scenarij se je nato še nekajkrat ponovil, nakar smo navezali manjšo potezanko bele barve na trnku #2 ali #3 s krajšim repom in ponovili dolg kolutni met. Sprememba se je obrestovala, zategnili smo ravno pravi čas in riba je obvisela na trnku.

Pod gladino smo ujeli nekaj rib, ki so merele od 30 do 35 cm, nato pa smo se odločili, da bomo prelovali tudi globino. Povsem

neobtežene potezanke smo pustili, da so najprej prosto tonile. Postrvi so jih nekajkrat napadle že na njihovi poti k dnu, kar smo zaznali kot trzljaj na koncu muharske vrvice. Če smo zategnili, se je riba zapela, sicer pa jo je postrv izpustila. Nato smo umetno muho s cukanjem vrvice potezali k sebi. Največ prijemov je bilo med premorom, ko se je potezanka za trenutek ustavila. V globljih plasteh so postrvi prijemale pogosteje in močnejše kot tik pod vodno gladino, zato so se ulovi kar vrstili. Največja ulovljena atlantska lepota je merila okoli 40 cm, prijela pa je tudi še precej obilnejša, a se je po nekaj pobegih uspela osvoboditi z brezalustnika. Ribolov je bil pester in intenziven, čeprav so bile ulovljene ribe razmeroma majhne!

Vtisi

Nekaj tihih ribiških uric, ki smo jih preživeli na Smrekovcu, je minilo, kot bi trenil. Postrvi so lepo prijemale, zato smo odlašali z odhodom. Zdramil nas je šele hlad, ki

je pritisnil, ko je sonce utonilo za gozdove Bloške planote.

Pri ocenjevanju smo odlično oceno pripisali pristopu do vode, dostopu do revirja in upravljavcu. Revir je dobil 36 točk (od 42 mogočih) in izvrstno končno oceno 5,1 zvezdice (od 6 mogočih).

Marsikateri ribič je muharice za letošnje pospravil v kot. Prišel je čas za vezanje umetnih muh in obujanje spominov na ribolovne dni, ki smo jih preživeli za vodo. Na Smrekovcu lahko muharsko sezono še nekoliko podaljšamo, vse do konca novembra oziroma dokler gladina ribnika ne zmrzne. Tam čakajo ribiče številne šarenke, ki rade prijemljejo na potezanke in večje posnetke ličink. Preseneti lahko tudi prijem sestradane ščuke. Za lahkoten zaključek jesenskega muharjenja bo revir, četudi le za nekajurni ribolov, zelo dobra izbira. Je tudi izziv, saj je potezanje ali ličinkarjenje v stoječih vodah drugačno od tistega v tekočih.

Jure Ušeničnik

Ogrice, ogrice

V začetku oktobra sem sprva nameraval na krajši ribolov na morje. V mislih sem imel zgolj nekajurni ribolov orad z obale. Vremenske razmere so bile ugodne, plimovanje pa najboljše v zgodnjih jutranjih urah in vse do poldneva, kar mi je ustrezalo. Vse od ribolovnega pribora do vab sem imel že pripravljeno, ko pa sem okoli druge ure zjutraj vstal, sem začutil močno bolečino v grlu. To ni pomenilo nič dobrega in z načrtovanim ribolovom ni bilo nič. Skuhal sem si le čaj, potem pa se poklapan zavlekel nazaj v posteljo. Izkušenj sem vedel, kaj me čaka v naslednjih desetih dneh. Pa raje ne bom o tem.

Poleg ribolova na morju je začasno padel v vodo še dogovor z Jernejem Pikljem, članom RD Radeče, da pridem ravno v tistih dneh loviti ribe na Savo. Tega sem se zares veselil, še posebno, ker tam nisem lovil že vrsto let. Voda mi je precej neznana, ker tam nisem velikokrat lovil, zato bi bil zame uspeh že kakršenkoli ulov.

Ribolov – prvi del

Ko sem se po nekaj dneh počutil bolje, sem takoj sklenil uresničiti dogovor. Namenil sem se loviti na dnu s pomočjo krmilnika, glede rib pa sem imel v mislih mrežne, ploščiče, klene in podobne. Tudi krapov, ki jih je v omenjeni vodi veliko, se ne bi branil.

Jernej Pikelj je član RD Radeče že 39 let, do nedavno pa tudi član UO, znotraj katerega je opravljal različne funkcije (gospodar, ribogojec, vodja mladinske sekcije). Prijazno me je popeljal do nekaterih dobrih ribolovnih mest in mi pripravil odlično krmo za ribe. Hvala!

Kraparji imajo celo poseben predel, v katerem lahko lovijo svojo priljubljeno ribo z uporabo dveh palic.

S seboj sem vzel nekaj praškaste krme in krmilne brikete za krape. Oboje naj bi bilo, pomešano s tekočimi dodatki, vsebina krmilnika. Za vabo sem predvidel zgolj lovne brikete z luknjico za montažo na lasek. Za rezervo pa sem imel škatlico z umetnimi vabami, kot so gumijasti posnetki bojlijev, koruze, briketov, kostnih

Reka Sava v Radečah; zajezena je z jezom HE Vrhovo in pravzaprav akumulacijsko jezero. Dobra ribolovna mesta so zato nepoznavalcem prikrita, bolj sta izrazita lepa okolica in urejena dostopnost k vodi. Nekaj nižje na nasprotnem bregu se začne ena najboljših tekmovalnih tras za ribolov rib s plovcem in zato prizorišče mnogih tekmovalj v tej panogi, tudi na najvišjem svetovnem nivoju.

Prva ogrica je prišla kmalu potem, ko je spiralni metodični krmilnik, poln krme, v tretje padel na dno približno 50 m od brega.

Dan je bil lep. Užival sem v ribolovu in pozorno spremljal gibanje plastičnega obročka na laksu.

Najprej sem po Jernejevem nasvetu na trnek postavil dva kostna črva in zrno koruze. Ribe so ponudbo dobro sprejele.

Med številnimi ogricami se je do vabe prebila tudi ta rdečekockica, edina svoje vrste tistega dne.

črvov, kasterjev in drugega. Brez njih skorajda ne grem na ribolov in tudi tokrat se je to pokazalo za dobro.

Med krmilniki so v glavnem prevladovali kletkasti različnih velikosti, v jutranji naglici pa sem pozabil škatlo s ploščatimi krmilniki. Da kaj pustim doma, se mi redko zgodi, skoraj po pravilu pa takrat, ko si dan poprej zaradi lenobe kakšne stvari ne pripravim z izgovorom, da »bom že jutri zjutraj«. Zjutraj pa se po navadi mudi – pograbim, kar je pripravljeno, z drugim pa kakor je. Kakorkoli že: na ploščate krmilnike sem se spomnil šele nekje na polovici približno 80 km dolge poti do Radeč. Zato sem že po poti razmišljal, kako bom predelal kletkasti krmilnik, če se bo za to pokazala potreba. Nekaj sem tudi domislil, kaj in kako, pa bom opisal naslednjič.

Z Jernejem sva se dobila na bencinski črpalki v Radečah. Najprej me

je prijazno odpeljal na ogled nekaj zanimivih ribolovnih mest v revirju. Reka je v tistem delu zajezena z jezom HE Vrhovo in je v bistvu akumulacijsko jezero z majhnim pretokom. Taka je Sava pravzaprav vse do Krškega, kmalu pa bo tudi do Brežic. Pregrajena z jezovi je daleč od tega, kar si vsak izmed nas predstavlja ob omembi njenega imena. A taka je pač naša stvarnost. Pot sva nadaljevala po levem bregu in nekaj nižje od mostu čez Savo v Radečah na izbranem mestu pripravila ribolovno opremo. No, zgolj mojo, saj Jernej ni nameraval loviti, ker je imel druge obveznosti. Bil pa je tako prijazen, da mi je zmešal primerno krmo, s katero sem bil več kot zadovoljen. Sprejel sem njegov nasvet in navezal spiralni metodični krmilnik. Dal mi je enega svojih, ker sem svoje, čeprav jih imam kar lepo število, pustil doma.

Krmna mešanica z dodatkom

sladke koruze iz pločevinke, kostnih črvov in kasterjev se je odlično oprijela krmilnika in ko je padel na dno reke kakih 50 m od brega, sem lahko samo še čakal na prijem. Za vabo sem namestil kompostnika in zrnca koruze. Rahel vetrič je zibal razklopni plastični obroček, ki sem ga po Jernejevem nasvetu (in tudi obroček je bil njegov) namestil na laks med prvim in drugim obročkom na palici, služil pa mi je kot kazalnik prijema. Ko lovimo z vabami, ki so postavljene neposredno na trnek, je treba pustiti ribi nekaj več časa, da v miru pospravi zalogaj v usta in šele potem zategnemo. Brez tega pripomočka bi se pogosto zgodilo (recimo pri ribolovu s kompostnikom), da bi zategnili prezgodaj. Sam zadnja leta lovim večinoma z vabami, montiranimi na lasek, in z golim trnkom, zato mi je tak način pomenil še dodaten izziv. ▶

Postopek sem nekajkrat ponovil, potem pa je plastičen obroček krenil navzgor. Zategnil sem in na drugem koncu začutil upor. Ne sicer močan, a vendarle je to pomenilo ribo. Začetek je bil torej obetaven in nisem se niti najmanj vznemirjal, ko se mi je riba na pol poti snela s trnka. Do naslednjega prijema namreč nisem dolgo čakal in tokrat do brega spraval lepo ogrico, ki jo je Jernej zajel v podmetalko. Z zadovoljen s prvo ribo sem nadaljeval

pred približno desetimi leti lovil le kakih 50 m gorvodno. Ujel nisem nič posebnega, spominjam pa se, da mi je takrat nek ribič dejal, da je prav tam ujel veliko mreno, medtem ko je čakal krapa. In mrena je bila ena izmed zelenih rib tega ribolova.

Najprej sem zamešal praškasto krmo, s katero sem v nadaljevanju polnil krmilnike. V vodo, s katero namočim krmo, skoraj vedno dodam dobro mero melase (doda nekaj aro-

drug način pokaže ribja prisotnost; na primer stresanje vrha palice, ki lahko pomeni zgolj to, da je riba v bližini in se občasno podrgne po laksu ali zgolj šari po krmilniku. Pri meni je vse mirovalo in kakih dvajset minut, kolikor sem vztrajal na tistem mestu, sem trikrat premetal navezo. Ker se ni zgodilo nič, zaradi česar bi lahko še vztrajal na tistem mestu, sem vabo ponudil nekoliko dlje v globljo vodo. To se je izkazalo za pravilno; kmalu se

Največja ogrica je prijela gumijasti kaster na lasku. Vabo sem ponudil potem, ko daljši čas ni bilo prijemov.

z ribolovom, Jernej pa je odšel po opravkih. Nastal je lep sončen dan, jaz pa sem z veseljem lovil ribe. Ujel sem kakšnih osem ogric in eno rdečeoko. Največja ogrica je prijela po daljšem času brez ribje aktivnosti na gumijast kaster, ki sem ga, potem ko so se prijemi na prejšnjo vabo prenehali, navezal na lasek.

Ko sem na koncu dneva seštel vtise, sem ugotovil, da sem imel lep in zanimiv ribolov v lepem in mirnem okolju. Sicer nisem ujel rib, ki sem si jih želel, a nisem bil nezadovoljen. Daleč od tega.

Ribolov – drugi del

Čez slab teden sem bil znova na bregu Save v Radečah. Tokrat sem poskrbel, da mi ni manjkalo prav nič; mislim predvsem na različne vrste metodičnih krmilnikov, ki sem jih zadnjič pozabil doma. Predvsem zaradi želje čim bolj spoznati vodo, sem si izbral tudi drugo ribolovno mesto. Bilo je nekaj kilometrov od prejšnjega in je kazalo znake, da na njem pogosto lovijo, pa tudi zadnjič, ko sva bila z Jernejem na ogledu, sem tam videl ribiča. To dejstvo je lahko dobro ali pa tudi ne. Sam sem

me, bolje lepi krmo in je sladka) in tekoče aminokisliline. Medtem ko je krma vpijala tekočino, sem nakrmil izbrani predel vode z briketi in srednje finim drobljencem iz bojljev. Glede na značilnosti terena sem si pomagal s krmospustom. Nisem pretiraval, krmospust sem napolnil približno petnajstkrat, kar je bilo, takole na oko, 1,5 kg briketov in drobljenca. Krmi sem dodal še nekaj tekočine ter brikete za krape in raznobarni drobir iz bojljev. Same odlične in lepo dišeče stvari. Le katera riba bi lahko to prezrla, sem se spraševal.

Tokrat sem s seboj vzel tri palice. Za vsako vrsto krmilnikov eno, da mi ne bi bilo treba podirati navez, če bi zamenjal tip krmilnika. Za začetek sem napolnil manjši kletkasti krmilnik, za vabo pa uporabil gumijasti kaster na lasku in na trnku Gamakatsu G1 Competition, velikosti 10, ki ima odlične lastnosti: je oster in obenem dovolj močan tudi za večje ribe. Z lovom sem začel na mestu, ki sem ga nakrmil z briketi. Predel je v primerjavi z drugim delom vode nekoliko plitvejši in bližje bregu. Če je riba v bližini, potem dokaj hitro sledi prijem ali pa se vsaj na kateri

je namreč začel potresavati vrh palice. Vendar pa se ni hotel zakriviti tako, kot bi se, če bi bil prijem pravi. Riba so se bolj ukvarjale z vsebino krmilnika, drobne vabe pa očitno niso opazile, čeprav je bila predvrstica dokaj kratka. Po nekaj poskusih in ker nisem želel več čakati, da bi ribe našle drobno vabo, sem palico zamenjal s tisto, na kateri sem imel ploščati metodični krmilnik. Prednost tega je, da lahko v krmo na njem postavimo še vabo s trnkom. Verjetnost, da se riba ne bi ujela, medtem ko se hrani s krmo na krmilniku, je pri tem načinu zelo majhna. Vaba pa je ostala enaka. Potem se je začelo. Rdeče obarvan vrh palice se je ukrivil tako, kot se mora in tedaj ni bilo nobenega dvoma: riba je bila na trnku in potegnila je še nekaj laksa s kolesca. Ogrice so borbene ribe in se zlepa ne vdajo. Če je še pribor finejši, bo z njimi kar veliko ribiškega užitka.

Dogajanje je bilo pestro. V kratkem času sem ujel precej ogric in videti je bilo, kot bi bile edine ribe v vodi. 'Morda pa druge le ne pridejo na vrsto?' sem pomislil. Da bi se o tem prepričal, sem v roke vzel še svoje tretje orožje. Močnejšo palico

V želji, da bi dal priložnost večji ribi, sem precej povečal vabo, pri ribolovu pa uporabil večji krilati metodični krmilnik, okoli katerega sem ovil kepo krme in vanjo skril tudi vabo. Tako po navadi lovim krape in tudi mrene. Nič ni pomagalo ...

Ogrice so neverjetno borbene in zato zanimive športne ribe. Še posebno to velja, če uporabimo bolj fin pribor.

Takole postavljena krma in vaba na ploščatem metodičnem krmilniku sta izredno uspešni in skoraj ni mogoče, da se riba ne bi ujela.

sem opremil z večjim krilatom (skletnim) metodičnim krmilnikom, na lasek pa nanizal dva lovna briketa, premera 12 mm. Takšno vabo pogosto uporabljam za lov mren, pa tudi krapov. Obe vrsti sem imel tokrat v mislih (pa tudi kakšnega večjega ploščiča ali klena), ko je velika kepa, stisnjena okoli krmilnika in v kateri je bila skrita še vaba, poletela v vodo. Skladna z njeno velikostjo so bila tudi moja pričakovanja. Domneval, upal sem, da je predhodno živahno dogajanje privabilo katero od omenjenih rib. Z večjo vabo sem jim hotel dati priložnost in nekaj več časa, da bi prišle do nje, saj bi bila za manjše prevelika. To seveda ni pravilo. Pogosto se zgodi, da na drobceno vabo prime zelo velika riba. Po navadi je to povezano še z izredno finim priborom in potem je doživetje popolno. V začetku devetdesetih je bilo nekaj časa moderno ujeti čim večjo ribo na čim tanjši laks in čim finejši pribor. Dejstvo je, da bomo imeli pri uporabi tankega laksa precej več prijemov kot pri debelejšem. To velja predvsem za zelo bistro vodo, v kateri je vidljivost temu primerna. V takih okoliščinah so ribe precej previdnejše, močnejši

pribor lahko marsikatero odvrne od prijema. Lahko pa se zgodi tudi obratno in na veliko vabo prime razmeroma majhna riba.

Po kakih desetih minutah se je oglasilo kolesce na palici. Z obratom ročice sem izključil prosti tek in palica se je zakrivila, na drugi strani pa se je pokazal lep upor. Vendar ne takšen, kot sem ga pričakoval v svojih ribiških sanjah. Riba se je sicer srčno upirala in vse dokler je nisem pripeljal v plitvino, nisem mogel ugotoviti, za katero vrsto gre. Nekoliko večja ogrica od prejšnjih se je poskušala rešiti z naglimi pobegi in sunkovitim plavanjem sem in tja. Iz gobčka sta ji bingljala dva rdeča briketa.

Medtem se je vreme deloma zjasnilo in občasno me je obsijalo jesensko sonce. Na opisani način sem potem ujel še nekaj ogric, kako uro pred mrakom pa sem znova uporabil palico s ploščatim metodičnim krmilnikom in oranžnim umetnim kasterjem na trnku. Vabo sem postavil na mesto, ki sem ga na začetku ribolova nakrmilil z briketi in drobirjem. Le nekaj sekund potem, ko je krmilnik padel na dno, sem imel prijem in vse do mraka so se vrstili z nezmanjšano

intenzivnostjo. Vse ujete ribe so bile ogrice različnih velikosti, večinoma sicer podmerske, nekaj med njimi je bilo tudi merskih. Vse pa so pokazale zvrhano mero borbenosti in so izvrstne športne ribe še posebno, če uporabimo finejši pribor.

Kot po navadi je tudi tokrat prišla tema prezgodaj in čeprav bi si lahko privoščil še met ali dva, sem z ribolovom prenehal. Kdo ve, morda sem zato izpustil kakšno večjo ribo, ki je čez dan ni bilo blizu, a se zaradi tega nisem preveč obremenjeval. Razlogi za to so vsaj trije. Prvič, lahko rečem, da sem se več kot dobro nalovil; ne ravno tistih rib, ki sem jih sprva načrtoval, vendar pa sem nanje čez dan povsem pozabil, ker sem imel preveč dela z borbenimi ogricami. Drugič, ker so nekateri ribiči, ki so me obiskali, dejali, da ribe trenutno na splošno zelo slabo delajo. Razlogi naj bi bili različni, med drugim tudi nenadno hlajenje vode, nekakšno vmesno obdobje, ki slabo vpliva na ribje razpoloženje. Torej sem lahko samo vesel, da sem sploh kaj ujel.

In tretjič: »Se vidimo prihodnjič!«
Lenart Levičar Bahtijari
lenart.bahtijari@t-2.net

NOV REKORD SLOVENSKEGA RIBIČA NA ŠPANSKI REKI EBRO

Som je tehtal kar 107 kg

Robert Vesel, ki je ribiški javnosti znan po številnih ribiških popotovanjih in različnih eksotičnih ribah, je spomladi na španski reki Ebro zabeležil nov rekorden ulov. Zadnji večer ribiške odprave, ki je trajala en teden, je doživel življenjski uspeh in ujel soma, ki je tehtal kar 107 kg, v dolžino pa je meril 246 cm. K popolnemu veselju je botrovalo tudi dejstvo, da je ribo ujel in utrudil popolnoma sam, brez pomoči drugih ribičev. To mu je uspelo po dolgem boju, ki ga je opisal s prisposobo iz Hemingwayeve knjige Starec in morje. Zaupal nam je, kako je vse skupaj potekalo.

Na Ebro, ki je znan po velikih somih, smučih, krapih in drugih ribjih vrstah, se je Robert odpravil sredi letošnjega aprila. Tam je, poleg številnih Slovencev in ribičev iz drugih držav, reden gost. Le-te ob španski veletok vabijo kapitalne ribe, ki jih res ni malo. Spomnimo na 98 kg težkega soma, ki ga je pod hidroelektrarno Riba Roja s prijatelji lani junija ujel Nikica Brankovič (reportaža je bila objavljena v Ribiču, 9/2015). Minilo je pol leta in čas je bil za nov (prav tako slovenski) rekord!

Ribiška odprava se ni začela tako rožnato, kot se je kasneje končala. V vsem tednu so lovili zelo slabo. V ekipi so bili trije, preostalih ribičev je bilo še 10 ali 12. Vseh skupaj je bilo na tistem odseku okoli 15, ujeli pa so le 15 rib. »Popolna ničla. Najtežja riba je bil som, ki sem ga ujel v prvih petih minutah na glavinjaro, tehtal je približno 12 kg. V enem tednu nismo preseglji tega ulova. To je velika žalost za Ebro, skratka: zelo slabo. Vse do zadnjega dne,« je povedal Robert.

»Zadnji dve uri zadnjega ribolovnega dne sta bili za moj spomladanski uspeh ključni. Sredi aprila, na polno luno, sem šel kljub utrujenosti vseeno na vodo, k temu pa me je prigovarjal tudi ribiški vodnik.« Robert je najprej odpeljal kolege na obalo in preveril količino goriva. Opazil je, da je vodostaj izjemno nihal, kar je za ribolov slabo. »Ob reki so na enem predelu velike skale. Vodostaj je tako nihal, da so bile v obdobju pol ure pod vodo, nato pa so gledale en meter ven iz nje. Ne moreš verjeti, v življenju tega še nisem videl!«

Tudi za čoln je bilo nevarno, saj je bil pritisk vode zelo velik. Prejšnje dni so med ribolovom celo zapeli ribiško palico, ki je padla nekemu ribiču s stojala v vodo. Ujeli so jo z voblerjem, vendar si je niso upali privleči do sebe, ker je bil pritisk vode prevelik. »Zapornica se je dvigovala in bobnelo je, kot bi se približeval bombnik,« je razložil Robert. Toda vrnimo se k zadnjemu večeru. Priložnost je začutil malo čez polnoč, ko je eden od srbskih ribičev z obale ujel dober meter dolgega soma. Prijel mu je na pelet in po ogledu ulova so se z ekipo hitro vrnili v tabor. »Na obali je bila gneča, saj je bilo ribičev res veliko. Palice so imeli nastavljene le okoli dva metra vsakebi. Lovili so na vse mogoče vabe, tudi na mrtve ribe, na krape in podobno. Tisti trenutek sem dojel, da ribe prijemljejo.« Eden od kolegov mu je dejal, da voda

Kapitalni som je prijel na vobler, dolg 9 cm, proizvajalca Mann's, ki je sicer namenjen ribolovu postrvjih ostržev. Robert je lovil s Cormoranovo palico Blackbull HC Catfish, s kolescem Shimano Spheros 8000 in vrvico Power Pro, debeline 0,36 mm, in s predvrvico (laksom), debeline 0,80 mm, proizvajalca Daiwa.

že pol ure stoji in odločil se je, da bo šel še zadnjič poskusit srečo. Sam.

Na mestu, kjer so srbski kolegi lovili z obale, je poiskal približno 5 ali 6 metrov globoko vodo. Navezal je razmeroma majhen, 9 cm dolg vobler ameriškega proizvajalca Mann's (ta je sicer namenjen ribolovu po-

strvjih ostržev, op. p.). Vaba ima izredno močan upor, zato je primerna le za vlek iz čolna. Za navadno vijačenje je pretežka. »Po petih ali šestih metih je, kot bi ti hotela odpasti roka,« je pripomnil Robert.

Z ribolovom je začel nekaj pred eno uro zjutraj. Ker se mu je med odpravo

Kapitalni som je tehtal kar 107 kg, v dolžino pa je meril 246 cm. Robert ga je ujel in utrudil sam, brez pomoči drugih ribičev.

Srečni ribič Robert Vesel s kapitalnim somom, ki ga je aprila letos ujel na španski reki Ebro.

prijetila nesreča – izgubil je polovico svoje vijačnice – si je zadnji večer sposodil drugo. »Približno 10 minut sem vlekel vabo s čolnom. Bila je črna noč, z jeza so svetile luči. Ribiška milina!« Na hidroelektrarni so končno zaprli pregrade in pet minut potem, ko se je voda umirila, so se iz nje začeli metati krapi, na gladini pa so se obračali somi. Takrat se je zgodilo.

Som ni prijel neposredno pod jezom hidroelektrarne, kjer je priljubljeno ribolovno mesto, temveč na sredini reke, kakih 200 m po toku navzdol. »Tam je ležal, jaz pa sem vabo očitno vodil mimo njega.« Prijem je bil popolnoma običajen. Tudi sicer po prvem stiku ni mogoče oceniti, kako velik som je prijel. »15 minut sploh nisem razmišljal, kakšen je. Lovil sem z 2,1 m dolgo palico in to je bila moja prednost, saj sem bil sam na čolnu in sem s takšno opremo ribo lažje obvladal. To me je rešilo. Daljša palica, denimo 3,6 m, bi bila zame verjetno pogubna.«

Robert je bil prepričan, da bo ribo ujel, ni pa vedel, kolikšna je. S tem se niti ni obremenjeval. Ob prijemu je imel le en cilj: spraviti jo do sredine reke, kjer je najmanj ovir. V zadnjih dneh je bil pretok zelo velik in voda je nosila debela drevesa, veje in drugo nesnago, v katero bi se som lahko zapel, Robert pa bi se od ulova bržkone poslovil. Po nekaj minutah boja mu je uspelo, da je ribo preusmeril na zeleni predel. »Takrat sem ugasnil motor in začel uživati. Na rob čolna sem položil kos blaga, naslonil palico in se usedel nanjo. Po potrebi sem prižigal motor in usmerjal zapetega soma.«

Robert ima z utrujanjem kapitalnih rib veliko izkušenj, tudi na Ebru. Soma je utrujal počasi, le s premikanjem čolna, palica pa je bila v ležečem položaju. Šele zadnjih 20 minut ga je utrujal tudi z ribiško opremo. Kolegov ribičev ni klical, saj so bili na obali, soma pa je želel ujeti popolnoma sam. Velika riba je ves čas silila v globino, vendar ni uprizorila niti enega močnejšega pobega. Po dobre pol ure borbe je Roberta začel boleti križ. Prijel je palico in začel z navijanjem. Soma je želel dokončno utruditi na tak način, ročno. Na čolnu je imel pripravljen tudi večji šop trstičja v obliki palice z nekakšno bunko na koncu. Takoj, ko je som pomolil glavo iz vode, ga je malo udaril po njej in tako preveril, ali ima kapitalec še kaj moči za pobeg. Takšno početje je pri ribolovu somov, zlasti tistih največjih, nujno. »Če si sam in tega ne narediš, lahko zaideš v velike težave.«

Po tretjem pobegu, ko je soma privlekel do sebe, ga je prijel za čeljust, dal palico med zobe in ribo potegnil v čoln. Takoj ga je izmeril, dolg je bil 246 cm. »Nato sva ležala na čolnu približno 15 minut. Som je bil miren, samo z brki me je potipal po obrazu. Ko sem mu izruval trnke, ga je zabolelo in je začel otepati. Bil je dobro zapet z obema trojčkoma, na straneh gobca. Še dobro! Če bi bil kje drugje, bi se gotovo snel.«

Robert je bil odločen, da bo ribo po tehtanju in fotografiranju izpustil. S poslednjimi močmi ga je pazljivo privezal, vendar ne za škрге. Pravi, da ribe kolikor mogoče spoštuje, saj v njih vidi športne nasprotnike. Meni, da če se že igra z njimi,

naj vsaj čim bolj zmanjša škodo, ki bi jim jo lahko prizadejal. Večkrat ga je polival z vodo, čeprav je bila noč. »Sam sem se vrnil do tabora, ribičev nisem budil, saj so vsi spali.«

Naslednje jutro je bil veselo. Robert je bil pri ocenjevanju ujetega soma zelo previden, ob tako velikih ribi se človek pač lahko hitro zmoti. Velikost so ocenjevali tudi drugi, najbližje pravim meram pa je bil vodnik Milan Panić. »Som, ki sem ga ujel, je bil nenavaden, ker je bil razmeroma kratek. Najprej je tehtnica pokazala 105 kg, nato pa je Panić ugotovil, da ni bila pravilno nastavljena. Dali smo ga dol in ponovno stehali. Pokazala je 107 kg, riba pa je v dolžino merila 246 cm.«

Zaveda se, da bo rekord težko preseči. Ko ga je sredi noči sam potegnil v čoln, je vedel, da je velik. Upal je tudi, da je težji od prejšnjega velikega soma, ki ga je ujel tam. Toda niti v sanjah si ni predstavljal, da je tolikšen. Sreča je bila na njegovi strani. Kot je dejal, je pomagalo tudi, da je bila ponoči rosa in da je imel kovinski čoln. Velikana je tako lažje povlekel na varno. Na vprašanje, ali je naslednje leto na vrsti še težja riba, je mirno odgovoril: »Podri sem rekord in zdaj bo težko. Ampak vem, da me čaka uživanje, ribolov več manjših rib v nekem časovnem obdobju. Zavedam se, da vse skupaj ni tekma, štejejo le izkušnje in znanje. Najpomembneje je, da bom še naprej užival v ribolovu.« To mu želimo tudi mi. Čestitke, Robert!

Nace Nouvel
Foto: Darko Debeljak

LOV RIB S PLOVCEM

63. SVETOVNO ČLANSKO PRVENSTVO V LOVU RIB S PLOVCEM (SP LRP) 2016 – PLOVDIV, BOLGARIJA

Jernej Ambrožič – svetovni prvak

»Slovenija ima svetovnega prvaka v lovu rib s plovcem – Ambro je premagal vso svetovno elito, Mitja Kmetec je četrti, le za ribji rep so se mu izmuznile stopničke,« se je med slovenskimi ribiči prek mobilnikov širila vesela vest in odmevala tudi onkraj naših meja.

Za dosego odmevnega športnega rezultata na svetovni ravni je poskrbel in nas prijetno razveselil trintridesletni diplomirani inženir ekonomije, Ljubljčan Jernej Ambrožič - Ambro, ki zadnja leta uspešno nastopa v prvi A-ligi DP LRP za ekipo RD Radeče.

Ambro je na rečnem veslaškem kanalu v bolgarskem mestu Plovdiv na 63. SP LRP na dvodnevem finalnem tekmovanju premagal svetovno priznane tekmovalce iz vseh držav udeleženk. Naš izvrstni tekmovalac, novi svetovni prvak, je tako skupaj z izjemno uspešnim reprezentančnim sotekmovalcem in tekmečem Mitjem Kmetcem iz ekipe večkratnih državih prvakov RD Pesnica – Sensas iz Lenarta

pripomogel doprinesti tudi odločilni delež točk k doslej najvišji skupni uvrstitvi naše članske reprezentance v LRP. Le-ta je napredovala na lestvici uspešnosti reprezentanc udeleženk na dosedanjih tekmovanjih SP z 10. na 7. mesto. Slovenija je tako postavila nov mejnik tudi v ekipnem tekmovanju, ki pa ga je po naših ocenah in realnih predvidevanjih glede na dosežke naših izvrstnih posameznikov mogoče še izboljšati.

Ambro je tako prvi Slovenec, ki mu je po 63-letnem obdobju SP v LRP – člani uspelo vpisati se na seznam najuspešnejših tekmovalcev na svetu. S tem dosežkom je presegel dosedanja najvišjo uvrstitev slovenskega tek-

movalca Petra Dimitrovskega iz RD Brežice, ki je leta 1985 v italijanskih Firencah dosegel šesto mesto v posamični konkurenci in kar 31 let nosil sloves najuspešnejšega slovenskega tekmovalca na SP. Potihoma smo slovenski ribiči že nekaj let upravičeno pričakovali od naših prizadevnih reprezentantov, ki so se že v mlajših kategorijah izkazali z izjemnimi dosežki na mednarodnem prizorišču, da bo morda kdo od njih le stopil na najvišjo stopničko. V zadnjih letih sta s svojimi dosežki izstopala prav sedemkratni državni prvak Jernej Ambrožič in Mitja Kmetec, njegov najresnejši tekmeč tako na državnem kot mednarodnem prizorišču, izjemno uspešen večkratni reprezentant Slovenije

Ob imenitnem uspehu so povedali

Jernej Ambrožič: »Na pot v Bolgarijo se je reprezentanca podala v pričakovanju, da lahko izboljša do sedaj dosežene rezultate in to je tudi dosegla z osvojitvijo odličnega 7. mesta.

Sam sem v domači konkurenci osvojil vse možne naslove, z osvojitvijo naslova svetovnega prvaka pa sem dosanjal svoje sanje in potrdil zaupanje vase.

V dokaz, da lahko tudi na svetovnem prvenstvu dosežemo najboljše rezultate, sem na zmagovalnem odru s ponosom visoko dvignil slovensko zastavo in svoj pokal svetovnega prvaka.«

Mitja Kmetec: »Na letošnje SP sem odšel z velikimi pričakovanji. Upal sem, bomo lovili na palico mat-

ch, kar se je tudi zgodilo. Pripravili smo si odlično hrano, 30 % Sensas carpes in 70 % moje mešanice, ki bo kmalu na policah. Glede na trening prek celega tedna, sem bil prepričan, da bo uvrstitev dobra, vendar sem se bal, da bo spet zmanjkalo nekaj gramov za zmago, kot že neštetokrat. Po prvem dnevu, kjer mi je vse šlo gladko, sem bil prvak trase z največjo težo ulova, drugi dan pa se je zgodilo zame nekaj najhujšega. Najprej sem dobil mesto od sotekmovalca Benija iz prvega dneva, ki je bilo izredno slabo. Z edino napako, ki sem jo storil v celem tednu in utrgal prvega zapetega krapa pri zategu, pa sem si zapečatil usodo, kakršne ne želim nikomur, saj je 4. mesto, sploh po takšnem prvem

dnevu, najhujši udarec, ki ga je težko preboleti.«

Vodja reprezentance Matjaž Mesarič: »Vse je potekalo lepo in gladko. Natovorili smo se in odpeljali, ko se nam je 50 km za Zagrebom pokvaril kombi. Štiri ure smo potrebovali, da smo dobili nov prevoz in da smo lahko krenli na pot ... Takrat sem rekel: 'Fantje, slabo se je začelo, se bo pa toliko bolje končalo.' Pot je potekala normalno, apartmaji, ki so bili odaljeni samo deset minut od trase, pa so bili za nas idealni. Vsi treningi so bili do potankosti načrtovani: hrana, vabe in taktika. Do konca tedna smo vsak dan ujeli povprečno lepe teže rib in vedeli smo, da kot ekipa ne zaostajamo skoraj nič. Vsa ekipa je bila zelo

Najuspešnejši tekmovalci SP LRP 2016 za člane (z leve): drugouvrščeni Josef Konopasek (Češka), svetovni prvak Jernej Ambrožič (Slovenija) in tretji Rastislav Dur (Slovaška). (Foto: arhiv J. Ambrožič)

Jernej Ambrožič je ponosno dvignil pokal svetovnega prvaka visoko v zrak. (Foto: arhiv J. Ambrožič)

iz RD Pesnica – Lenart ter predsednik njene tekmovalne komisije. Mitju ob bok lahko pripišemo Žigo Pavliča iz RD Majšperk, ki je že večkrat uspešno zastopal slovenske barve. Tudi Robi Makuc iz RD Radeče je na letošnjem SP s solidnim nastopom potrdil, da je nanj mogoče računati tudi v prihodnosti, in še bi lahko naštevali ... Ob tem moramo pohvaliti in opozoriti na prizadevno delo na športnotekmovalnem področju naše mlade slovenske reprezentante, kot

so Lenart Pikelj, Aleks Mesarič, Dejan Petakovič, Primož Adanič, Benjamin Jan Jurman itn., ki resno konkurirajo starejšim sotekmovalcem in so prihodnost naše tekmovalne dejavnosti, so generacija, ki veliko obeta.

Na letošnjem SP LRP v Plovdivu je sodelovalo 34 držav s 188 tekmovalci. Naslov svetovnih prvakov je osvojila reprezentanca Madžarske, ki je na dvodnevem finalnem nastopu skupaj prejela 34 negativnih točk (NT) s težo

(t.) 53.063 g ujetih rib, drugo mesto je osvojila Češka z 42 NT in s t. 51.082 g, tretja je bila Anglija s 46 NT in t. 59.746 g, nehvaležno četrto mesto je pripadlo Italiji s 54 NT in t. 51.519 g, peto Švedski z 58 NT in t. 40.081 g, na šestem mestu je pristala Francija (60 NT in t. 41.158 g), na sedmem Slovenija (62 NT in t. 43.833 g), na osmem Bolgarija (64 NT in t. 36.136 g), na devetem Belgija (66 NT in t. 38.982 g), na desetem Slovaška (66 NT in t. 34.833 g) itn. ▶

enotna in komunikativna, zato je bila tudi atmosfera znotraj ekipe odlična. Že prvi dan tekmovalovanja je potrdil moja pričakovanja in samo malo sreče nam je majnkalo, da bi bili kot ekipa povsem na vrhu. Enako uspešno smo lovili tudi drugi dan in zato je sledil dober rezultat. Oba naša najboljša, Mitja in Ambro, sta se do konca borila za posamično medaljo in tako je prišel najlepši trenutek tedna, ko smo na trasi izvedeli, da je Ambro svetovni prvak in Mitja četrti! Tudi ekipni rezultat je bil odličen, na koncu smo bili sedmi! Seveda vam ne morem opisati naših čustev ob razglasitvi rezultatov in ob igranju Slovenske himne. To je treba doživeti! Prepričan sem, da si bomo svetovno prvenstvo v Bolgariji vsi zelo dobro zapomnili. Na koncu koncev: imamo svetovnega prvaka!«

Odgovorno delo trenerja repre-

zentance je prevzel 54-letni **Igor Trošt**, ki je ribištvu zvest že od dne, ko je v Radečah prvič prestopil šolski prag. Je priznani slovenski tekmovalac v LRP, ki je že nekajkrat uspešno zastopal slovenske barve na svetovnem prizorišču, zato nas ne čudi, da je uspešno strnil slovensko reprezentančno vrsto v enovito celoto, ki je dosegla izjemen uspeh. Med drugim nam je povedal: »Zelo sem vesel, saj imamo svetovnega prvaka in najvišjo dosedanjo ekipno uvrstitev na SP. Žal mi je za Mitjo, za las je zgrešil stopničke in z malo več športne sreče bi lahko tudi v ekipnem delu stali na odru za zmagovalce. Čestitke fantom za složno sodelovanje, vse smo se odkrito dogovorili s ciljem doseči odmeven rezultat. Hvala vodji naše reprezentančne odprave Matjažu Mesariču za neizmerno strokovno in delovno pomoč, hvala tudi očetu

reprezentanta Dejana, g. Petakoviču, ki nam je pripeljal prevozno sredstvo, da nismo dlje časa obtičali ob cesti z okvaro enega od naših avtomobilov. Vse se je odvijalo po naših željah, vse je štilo! Na treningu smo uporabljali ribjo krmo Timar, le Mitja je sestavil krmo, za katero je menil, da bo prava. Z njo je dosegel izjemne rezultate na treningih in odločili smo se, da za nastop na finalnem tekmovalstvu uporabimo mešanico Sensas krme, ki jo sestavi Mitja. V tej krmi za privabljanje rib so prevladovali kompostniki, katerim smo dodajali kostne črve. Znana komarjeva ličinka fuj in vredevas se tokrat nista obnesli.« Na vprašanje, ali je bilo naporno, je kot iz topa odgovoril: »Ob tako prizadevni in delovni ekipi ne čutiš utrujenosti, takšnim fantom sem vedno na voljo!«

Za imeniten slovenski uspeh so zaslužni (zadaj z leve): Mitja Kmetec, Igor Trošt, Božo Irgolič, Robi Makuc, Matjaž Mesarič, Jernej Ambrožič; (spredaj z leve): Aleks Mesarič, Benjamin Jan Jurman in Dejan Petakovič. (Foto: arhiv M. Mesarič)

Najuspešnejši tekmovalci v posamični razvrstitvi na svetovni lestvici

Naslov svetovnega prvaka je pripadel Sloveniji, saj je naš sedemkratni državni prvak Jernej Ambrožič v dveh finalnih nastopih SP gladko zmagal z 2 NT (1+1) in težo 13.369 g ujetih rib prepričljivo opravil s svetovno konkurenco in Sloveniji priboril prvi zgodovinski naslov svetovnega prvaka! Drugo mesto je osvojil Josef Konopasek iz Češke Republike s 3 NT in t. 13.788 g, na tretjo stopničko je stopil Rastislav Dur iz Slovaške 3 NT in t. 10.787 g, nevhvaležno četrto mesto je pripadlo našemu Mitju Kmetcu s 4 NT

in rekordno težo 15.556 g ujetih rib, peti je bil Will Raison (Anglija) s 4 NT in t. 14.884 g, šesti Walter Tamas (Madžarska) s 4 NT in t. 11.694 g, sedmi Ivica – Hasan Bonino (Hrvaška) s 4 NT in t. 11.070 g, osmi Tomaš Mindak (Slovaška) s 4 NT in t. 9.714 g, deveti Callum Dicks (Anglija) s 5 NT in t. 13.100 g, deseti Balazs Csoregl (Madžarska) s 5 NT in t. 12.802 g itn.

Poleg izvrstnih nastopov Ambra in Mitje je za dosežene rezultate in njihovo prizadevnost treba pohvaliti tudi naše preostale reprezentante, ki so z doseženimi rezultati dodali svoj delež k doslej najvišji uvrstitvi slovenske reprezentance. Robi Makuc (RD Radeče) je prvi dan odlovil vrhunsko in osvojil

tretje mesto v sektorju, a žal je drugi finalni dan tekmovanja izgubil dva krapa in izvrstna uvrstitev je splavala po vodi. Robi je skupno prejel 17 NT. Zelo soliden nastop Dejana Petakoviča iz RD Brestanica Krško (20 NT) napoveduje njegovo obetavno prihodnost. Božo Irgolič iz RD Majšperk (20) NT in Benjamin Jan Jurman iz RD Brežice (33 NT) sta za našo reprezentanco nastopila izmenično, a žal nista bila deležna športne sreče.

Športne sreče in še kaj je tokrat primanjkovalo lansnemu svetovnemu prvaku Rusu Juriju Siptovu, ki je bil 23., in izjemnemu tekmovalcu Srbije, Goranu Radoviču - Gici, ki je tudi že osvojil najvišjo svetovno lovoriko, a tokrat dosegel le 20. mesto. Še slabše se je godilo petkratnemu svetovnemu prvaku Angležu Alanu Scotthornu, ki se v svoji reprezentanci sploh ni uvrstil na zadnji finalni dan tekmovanja.

Vse to potrjuje mnenje mnogih poznavalcev ribiškega športa, da je vsaka uvrstitev med prvo deseterico uspešen in lep dosežek ekipnega ali posamičnega nastopa.

Slovensko zgodovinsko ribiško tekmovalno pravljico so tako na klubskem (RD) kot na reprezentančnem nivoju z dobro začetnim in vztrajnim delom pred nekaj desetletji začeli pisati predani ribiški zanesenjaki Vlado Langus, Janko Božič, Rudi Mešič (kasting), Srečko Lipovnik, Dušan Vučajnik, Ludvik Števančec, Franc Trbuc ... itn., nadaljevala in uspešno nadgradila pa sta ga s pomočjo nekdanjega predsednika RZS Boruta Jeršeta takratna predsedujoča v tekmovalni dejavnosti Branko Novak in Peter Titovšek. Ja, takrat smo »odprli kar nekaj vrat« (Športna zveza Slovenije, Telekom itn.), da bi pridobili kakšen takratni tolar za lažje premagovanje finančne stiske in deloma smo tudi uspeli. Branko in Peter sta na čelu tekmovalne dejavnosti (TK) RZS skupaj še z drugimi člani TK uspela prepričati slovensko tekmovalno srenjo, da je treba preiti na tehnično zahtevnejše lovljenje rib, ki so ga že uporabljale uspešne – vodilne države v LRP na svetu. To je bila finančno zahtevna, a očitno pravilna tekmovalna usmeritev, ki ji sledi tudi sedanja ŠTK RZS.

Ribiči Slovenije zdaj skupaj z novim – prvim slovenskim svetovnim prvacom Ambrom in drugimi našimi izvrstnimi reprezentanti čutimo veliko zadovoljstvo. Žal se nekateri prej omenjeni ribiški prijatelji zaradi prerane smrti ne morejo z nami veseliti sadov svojega dela, a njihov delež se je skupaj z doslej največjim slovenskim uspehom zapisal v zgodovino naše ribiške dejavnosti pri RZS.

Slovenija je tako v svoji dolgoletni želji, da bi osvojila sam svetovni prestol, uspela. Slovenski odpravi, ki nas je tako uspešno zastopala na SP v Bolgariji, iskreno čestitamo!

Jože Šmejc

Mitja Kmetec med utrujanjem zapetega krapa (foto: arhiv M. Mesarič)

Srebrna medalja Dušana Stevanovića

Člansko svetovno prvenstvo je potekalo v Španiji v mestu Castellon od 6. do 11. septembra 2016. Po dolgih letih je bila slovenska reprezentanca letos popolna. Državno reprezentanco smo sestavljali Dušan Stevanović, Tomo Sotenšek, Tim Vertačnik in Tadej Sotenšek.

Srebrna medalja Dušana Stevanovića

Člani reprezentance s srebrnim Dušanom

Zaradi pomanjkanja sredstev smo si vloge vodje reprezentance in trenerja razdelili. Tako sem vlogo vodje reprezentance prevzel Tomo Sotenšek, trenerja reprezentance pa Dušan Stevanović. Poleg članov reprezentance je na svetovnem članskem prvenstvu sodeloval tudi Bruno Zorko kot mednarodni sodnik.

Na svetovnem prvenstvu v Španiji je sodelovalo petnajst držav. V članski konkurenci je nastopalo 62 tekmovalcev, v ženski konkurenci pa 19 tekmovalk. Na letošnjem svetovnem prvenstvu je Dušan Stevanović prvič tekmoval v vseh devetih disciplinah, Tomo Sotenšek v sedmih disciplinah, Tim Vertačnik v peteroboju in disciplini multi cilj (D8), Tadej Sotenšek pa v peteroboju.

Na prvenstvu so vsi člani reprezentance dosegli zelo lepe rezultate. Dušan Stevanović je v disciplini obtežilnik natančno (D4) dosegel deveto mesto, v obtežilniku daljava dvoročno (D7) uvrstitev v finale med prvih osem na svetu ter šesto mesto. Krona pa je bila srebrna medalja v njegovi paradni disciplini obtežilnik daljava enoročno (D5).

Tim Vertačnik je v disciplini muha cilj (D1) dosegel deseto mesto v disciplini multi cilj (D8) deveto mesto, v disciplini obtežilnik natančno (D4) pa se je uvrstil v finale med prvih osem ter na koncu dosegel odlično sedmo mesto. Tomo Sotenšek sem se v disciplinah obtežilnik daljava enoročno (D5) in muha daljava dvoročno (D6) uvrstil na 34. mesto, v kategoriji obtežilniku daljava dvoročno (D7) pa na 35. mesto.

Tadej Sotenšek je prvič tekmoval na članskem svetovnem prvenstvu in dosegel lepe rezultate, saj se je v disciplini muha cilj (D1) uvrstil na 39. mesto, v disciplini obtežilnik cilj (D3) pa na 35. mesto.

Tomo Sotenšek

KASTING

Soliden nastop naših mladincev

Letos je mladinsko Svetovno prvenstvo v kastingu potekalo na Češkem od 21. do 24. julija. Mesto Bilina, ki leži na skrajnem severu Češke ob poljski meji, je gostilo 31 mladincev in 13 mladink, ki so tekmovali v peterboju.

Letošnjo slovensko mladinsko reprezentanco so sestavljali Tim Vertačnik, Tadej Sotenšek in Andraž Flajs ter prvič po dolgih letih tudi mladinka Tjaša Flajs. Tadej,

Vertačnik, saj se je v vseh treh disciplinah uvrstil v finale med najboljših osem na svetu. V disciplini D1 je osvojil 6. mesto, v disciplini D3 je osvojil 4. in za las zgrešil medaljo,

v disciplini D4 pa je osvojil 7. mesto. Tadej Sotenšek je v disciplini D1 dosegel svojo najboljšo uvrstitev, 11. mesto, Andraž Flajs pa v disciplini D4 uvrstitev na 15. mesto.

Mladinka Tjaša Flajs je na svojem prvem mladinskem svetovnem prvenstvu dosegla lepe rezultate, saj je bila v disciplini D1 in D4 na 12. mestu.

Drugi tekmovalni dan sta bili na sporedu dve tekmovalni disciplini. Mladinci in mladinke so tekmovali v daljavah, in to muha daljava (D2) in obtežilnik daljava (D5). Tim Vertačnik je v dis-

Tim Vertačnik, četrto mesto, disciplina D3

Tjaša Flajs

Andraž in Tjaša prihajajo iz RD Tolmin, Tim pa iz RD Paka - Šoštanj. Letošnjo ekipo sem vodil Tomo Sotenšek, v vlogi trenerja pa je prvič sodeloval naš najboljši član Dušan Stevanovič.

Že prvi dan prihoda v Bilino se je zapletlo pri naši nastanitvi. Kljub vsem prijetljajem pa nam je organizator uredil prenočišče, deset kilometrov oddaljeno od tekmovalnega prostora. To ni pokvarilo vzdušja v reprezentanci, kar se je pokazalo naslednji dan na tekmi. Fantje in dekleta so se spodbujali in navijali vsi skupaj za vsakega posebej, ko je bil na vrsti za tekmovanje.

Prvi tekmovalni dan so bile na vrsti tri discipline: muha natančno (D1), obtežilnik cilj (D3) in obtežilnik natančno (D4). Pri mladincih je bil prvi dan tekmovalja najboljši Tim

Slovenska mladinska reprezentanca, prva vrsta (z leve): Andraž Flajs, Tjaša Flajs. Zadaj Tim Vertačnik, vodja reprezentance Tomo Sotenšek, Tadej Sotenšek in trener Dušan Stevanovič.

ciplini D1 dosegel odlično 9. mesto, Andraž Flajs pa svojo najboljšo uvrstitev, 11. mesto, Tadej Sotenšek je bil na 27. mestu. V disciplini D5 pa so mladinci malo popustili, saj so se vsi trije uvrstili od 21. do 25. mesta.

Prav nasprotno pa je mladinka Tjaša Flajs izjemno presenetila v daljavah, saj je v disciplini D2 dosegla 11. mesto, v disciplini D5 pa je dosegla svojo najboljšo uvrstitev na svetovnem prvenstvu, 9. mesto.

Čprav mladinci niso osvojili nobene medalje, omenjam, da je bilo to mladinsko svetovno prvenstvo najuspešnejše doslej. Izkušnje in prijateljstvo, ki so jih spletili med seboj, jim bodo v veliki meri pomagale na naslednjih prvenstvih.

Tomo Sotenšek

Slovenska reprezentanca na devetem mestu

Osemnajsto Svetovno prvenstvo se je po 72 urah neprekinjenega ribolova končalo z zmago Rusije, drugo mesto so osvojili kraparji iz Litve, tretji pa so bili Romuni. Letos je reprezentanca tudi v najtežjih trenutkih delovala brez napetosti in uvrstitev na deveto mesto med 26 reprezentancami je izjemen uspeh.

Osemnajsto svetovno prvenstvo v lovu krapov je potekalo od 21. do 24. septembra na akumulacijskem jezeru Lac du Bourdon v Franciji. Približno 220 ha veliko jezero je v bližini Pariza, natančneje pri 130 kilometrov oddaljenem mestecu Saint Fargeau. Lokalna ribiška družina skrbi za zadostno populacijo rib, nekaj mesecev pred tekmovanjem so vložili še dodatnih 5.000 kg krapov s težo od 3 do 6 kilogramov, kar naj bi bilo dovolj za dober ulov pri vseh ekipah.

Prijavljenih kar 26 reprezentanc

Letošnjega svetovnega prvenstva se je udeležilo rekordno število reprezentanc: prijavljenih je bilo kar 78 tekmovalnih parov. Vsaka reprezentanca ima po tri ekipe, vsako ekipo pa sestavljata dva tekmovalca. Tekmovanja v lovu krapov imajo po svetu iz leta v leto več privržencev in vedno več je ribičev, ki ne lovijo rib samo za hrano.

Izvedbo svetovnega prvenstva je prevzela francoska zveza za športni ribolov F.F.P.S. – Carpe. Ze ob samem prihodu na mesto dogodka je bilo videti, da je vse pripravljeno na visokem nivoju in v skladu s pravili FIPS-e.d. Povedo so bile dobro vidne označbe za dostop do tekmovalne trase, urejena so bila parkirišča za obiskovalce, tekmovalna mesta so bila označena in oštevilčena, varnostniki pa so skrbeli za nemoten dostop do posameznih sektorjev.

Pravočasno na pot

Na pot smo se odpravili v soboto, 17. septembra 2016, v večernih urah. Potovali smo s tremi kombiji, kajti opreme, vab in pribora so imeli tekmovalci več kot dovolj. Potovanje do cilja je trajalo nekaj več kot petnajst ur in minilo je brez vsakih

Slovenska reprezentanca 2016 v lovu krapov z obtežilnikom

Franci je skrbel za prehrano in dobro počutje reprezentantov. Doživeli smo pravo kulinarčno razvajanje.

posebnosti. Večkrat smo se ustavili na počivališčih ob avtocesti, kjer smo popili kavo in kakšno osvežilno pijačo. Kdor je imel prazen želodec, se je okrepčal

s sendvičem, sadjem ali prigrizkom. Na cilj smo prispeli v nedeljo dopoldan in kmalu je bila naša osebna prtljaga v sobah razkošno velike in lepo

urejene podeželske hiše. Imeli smo dovolj časa za počitek pred napornim tekmovanjem ter za zadnje priprave opreme in vab.

Franci je skrbel za prehrano in dobro počutje reprezentantov. Doživeli smo pravo kulinarčno razvajanje, vsem pa se je ob obilici dobrot še najbolj prilegla domača goveja juha z rezanci. Ne smem pozabiti, da je bila to verjetno najdražja juha, kar smo jih kdaj jedli, kajti v Franciji kilogram govedine stane neverjetnih 25 evrov!

Uradno odprtje in žreb

V ponedeljek je Sidonija, vodja reprezentance, uredila vse formalnosti glede prijave reprezentantov, dobršen del dneva pa smo namenili ogledu tekmovalne trase in nekaterih zanimivih tekmovalnih mest. ▶

Plitkejši del jezera je pregrajen z umetno pregrado in služi kot kopaljšče za goste avtokampa in druge obiskovalce. Na manjšem delu je bil označen sektor C. Źal ribolov na tistem delu jezera v času treninga, ki smo se ga udeležili konec avgusta, ni bil mogoč zaradi obilice turistov in kopalcev. Predvidevali smo, da bodo razmere za ribolov v tem sektorju povsem drugačne od preostalih dveh, ki sta bila postavljena na velikem delu jezera. Tekmovalna trasa je razdeljena na tri sektorje z oznakami A, B in C, v vsakem sektorju pa je

bilo letos 26 lovnih mest. Leta so bila postavljena na obeh bregovih na način, ki ga radi poimenujemo zadruga.

Uradno odprtje 18. Svetovnega prvenstva je bilo v torek popoldan v središču mesteca Saint Fargeau. Občinstva ni manjkalo in vsako reprezentanco so domačini pozdravili z glasnim aplavzom. Dogodek, ki si ga velja zapomniti za vse življenje.

Źreb sektorjev je potekal že v dopoldanskih urah, tekmovalna mesta pa je vodja reprezentance izžrebala v sredo zjutraj. Nihče

Brez treninga ni rezultata

Poznavalci tekmovalnega krapolova vedo, kako dolga in naporna je pot do uspeha in kaj vse mora tekmovallec v času tekmovalja storiti, da lahko doseže soliden rezultat. Za uvrstitev v sam vrh pa ekipa potrebuje poleg ribiškega znanja in dobre fizične pripravljenosti še obilico sreče.

Reprezentance iz držav, ki kraparskim tekmovaljem nameenjajo veliko finančnih in materialnih sredstev, na prizorišču svetovnega prvenstva preživijo tudi po več tednov. Seznanijo se z vsem, kar potrebujejo tekmovalci za vrhunski rezultat. Predvsem spoznajo najustreznejše tehnike ribolova na različnih lokacijah, dodobra spoznajo oblikovanost dna in ne nazadnje hrano, ki jo krapji najraje jedo.

Priprava opreme

Sidonija Kolar, vodja reprezentance

Zahvaljujem se vsem pokroviteljem, ki so prispevali sredstva in tako omogočili reprezentanci sodelovanje na letošnjem Svetovnem prvenstvu, in so:

Rok Horvat, s. p.
Ribiška družina Bled
Ribiška družina Kočevje
Občina Ravne na Koroškem
Trgovina Ščuka, d. o. o.
Pametna agencija, d. o. o.
Občina Slovenska BISTRICA
Sabina Ramšak, s. p.
Olma, d. o. o.
ECE, d. o. o.
Zavod za šport Slovenska Bistrica
Togo, d. o. o.
RD Slovenska Bistrica
STIRO-PACK, d. o. o.
VP, d. o. o.
Miran Skutnik, s. p.
Ahac, d. o. o.
Mesarstvo Oblak
Mlekarna Celeia, d. o. o.

od tekmovalcev si ni želel krajne številke, kajti z izžrebanim tekmovalnim mestom na začetku ali na koncu sektorja naj bi bili preostali dve mesti med slabšimi. Seveda so to le predvidevanja, kajti vsako lovno mesto ima svoje značilnosti in na vsakem se je treba čim bolj potruditi za dober rezultat celotne reprezentance.

Ulov v vseh sektorjih

Brane in Ibro sta lovila v A-sektorju na tekmovalnem mestu št. 11. V tem sektorju so imele ekipe najslabši ulov, naša izkušena tekmovalca pa sta uspela uloviti krapa s težo 10,5 kilograma že v prvi uri tekmovalja. Źal je bil to njun edini ulovljeni krap, kljub temu pa sta bila uvrščena na četrto mesto v svojem sektorju.

Tekmovalno mesto številka 24 v sektorju B sta dobila Rok in Andraž. Razveselili smo se obetavnega mesta, kmalu pa nam je vse veselje pošlo, kajti na tistem delu tekmovalne trase so ostale brez ulova vse ekipe,

razen naše. Zahvaljujoč vztrajnosti in mirnosti obeh tekmovalcev in njuni neverjetni želji po uspehu sta le nekaj ur pred koncem tekmovalja ulovila krapa, težkega 7,2 kilograma. Veselje vseh reprezentantov je bilo nepopisno, kajti njun rezultat je bil ključnega pomena za dobro uvrstitev celotne reprezentance.

Klemen in Igor sta lovila na tekmovalnem mestu št. 2 v sektorju C, ki je bilo postavljeno v neposredni bližini pregrade. Na začetku sta bila oba zaskrbljena, saj sta bila »zaprta« z vseh strani. Na njuni desni strani sta lovila tekmovalca iz Belgije, ki sta od začetka do konca tekme obilno hranila. Z obilnim hranjenjem sta nameravala zadržati krape na njunem krmišču, kar pa jima k sreči ni uspelo. Z leve strani sta imela naša tekmovalca pregrado, na nasprotnem bregu pa so lovile ekipe, ki tudi niso varčevale s hrano. Kljub vsem preprekam sta Klemen in Igor uspela uloviti dovolj

krapov, da sta bila na koncu uvrščena na peto mesto v svojem sektorju.

Samo malo je manjkalo ...

S seštevkom točk iz vseh treh sektorjev dobimo končni rezultat za reprezentanco. Za končno uvrstitev šteje tudi skupna teža ulovljenih rib, ki pa je bila pri naših ekipah žal nekoliko slabša od drugih ekip z enakim številom točk. Le malo nam je manjkalo in bi bili uvrščeni v sam vrh, kjer pa se vidimo v naslednjih letih.

Po končanem tekmovalju nas je čakal še zaključek letošnjega Svetovnega prvenstva in pot proti Sloveniji. Tudi ta je minila brez težav in neveselčnosti. Zdravi in zadovoljni smo se vrnili vsak na svoj dom, zavedajoč se, da smo pripomogli k promociji slovenskega športnega ribolova v svetu in tudi k promociji naše domovine.

Aleksander Kolar

LOV RIB S PLOVCEM

Tekmovanje za pokal Alpe–Jadran in glasila Ribič

Zadnja sobota pred koncem počitnic je tradicionalno rezervirana za tekmovanje v lovu rib s plovcem za mlajše kategorije. To mednarodno tekmovanje mladih ribičev že vrsto let organizira ZRD Maribor s pomočjo RD Maribor. Tokratno tekmovanje mladih je potekalo na jezeru Sv. Trojica.

Lepo avgustovsko soboto je privabilo enajst ekip s Hrvaške, Madžarske in Slovenije. Jezero, znano po dobrem ribolovu in tudi ulovu, je bilo tudi tokrat radodarno. Predvsem madžarski tekmo-

moštvo Mohosz zmagalo z vsega štirimi točkami, drugi so bili Slovenci iz Radelj ob Dravi in tretji ŠRD Klen iz Svete Marije s sosednje Hrvaške.

Tudi med posamezni-

Rezultati ekipno:

1. Mohosz (Madžarska)	4 NT	15.560 g
2. Radlje ob Dravi	7 NT	8.990 g
3. Klen, Sv. Marija (Hrvaška)	11 NT	6.000 g
4. ZRD Maribor	11,5 NT	6.770 g
5. Radgona	15,5 NT	4.070 g

Zmagovalec tekme za pokal Alpe–Jadran Bence Kisjuhasz s svojim ulovom

Zmagovalci pokala glasila Ribič, ekipa RD Radlje ob Dravi

Udeleženci tekmovanja

valci so bili izredno uspešni, saj so se na tekmo tudi temeljito pripravili. V absolutni kategoriji je madžarsko

ki so bili daleč pred vsemi Madžari. Prvo mesto je osvojil Bence Kisjuhasz, drugi je bil Slovenec Žiga Stražišnik

in tretji še en Madžar, Dominik Sziklai.

Za naše, slovenske ekipe je bil pomemben prehodni

Rezultati posamezno:

1. Bence Kisjuhasz	7.270 g
2. Žiga Stražišnik	5.540 g
3. Dominik Sziklai	4.850 g

pokal glasila Ribič, ki ga je osvojila mlada ekipa RD Radlje ob Dravi.

Namen tega tekmovanja je predvsem, da se mladi ribiči spoznavajo in družijo s svojimi sovrstniki, tudi iz tujine. Vendar se pri nas še vse premalo zavedamo pomena takih druženj in tekmovanj, saj bi bila v nasprotnem primeru udeležba bistveno večja. Vzroke bo treba poiskati predvsem v vodstvih ribičkih druženj, saj bi se mladi takih in podobnih prireditev z veseljem udeleževali, a kaj, ko so ovire previsoke ...

Drago Ornik

LOV RIB Z UMETNO MUHO

Nova državna prvaka sta Rok Šparovec in ekipa RD Bled

V septembru sta potekali še zadnji tekmi Državnega prvenstva v lovu rib z umetno muho (DP LRM). Na Jesenicah smo se na Savi Dolinki pomerili na peti tekmi. Ugotovili smo, da je jesenski termin mnogo primernejši kot aprilski in v prihodnje bo tako tudi ostalo.

Izredno dobre razmere na Savi, odlično pripravljena tekmovalna mesta in obilica rib, v glavnem same »naturke«, so bili dobra podlaga za odlično tekmo. To so s pridom izkoristili blejski tekmovalci in po dveh četrtih mestih še tretjič zmagali. Malo manj uspešni so bili njihovi sosede iz Bohinja z drugim mestom, gorenjsko prevlado pa so pokvarili tekmovalci iz Slovenske Bistrice, bili so tretji. Med posamezniki je bil na vrhu Blejčan Rok Šparovec, drugi Mariborčan Drago Kocjan in tretji Janko Čeperlin iz Mozirja.

Zadnja tekma, ki je že po tradiciji v Mozirju na Savinji, ni prinesla velikih sprememb. Tudi Savinja nam je nudila odlične razmere za ribolov. Čeprav jo je nočno deževje pred tekmo nekoliko skalilo, je samo polurni zamik začetka zadoščal, da se je tekma lahko začela. Dovolj je bilo tudi rib, v glavnem vloženih šarenk, le malo je bilo merskih lipanov, še manj pa potočnic. V takih razmerah so Blejci pokazali, kaj znajo in da so upravičeno na vrhu. Rok Šparovec na prvem mestu, Dejan Ambrožič na tretjem, Matjaž Tirovič na četrtem in Jure Osolin na sedmem mestu je rezultat, ki se ga ne bi sramovale mnogo boljše ekipe. Boj za drugo mesto je dobila ekipa Mozirja pred ekipo Jesenic. Med zmagovalni blejski dvojec se je prebil le Jože Ilc iz Mozirja.

Letošnje Državno prvenstvo je potekalo brez zapletov, če izvzamemo spomladanski tekmi v Bohinju in Medvodah, ki smo ju morali odpovedati zaradi previsokega vodostaja. Tekme v lovu rib z umetno muho so specifične

Zmagovalna ekipa RD Bled: Rok Šparovec, Jure Osolin, Dejan Ambrožič in Matjaž Tirovič

in v mnogočem zelo odvisne od dobrih ali slabih razmer v naravi, predvsem pa je ovira visoka in motna voda. Zato je bilo treba določene tekme odpovedati oz. prestaviti na drug termin, kar je pri nekaterih tekmovalcih vzbujalo nezadovoljstvo, vendar proti naravi ni mogoče delovati.

Šest tekem, ki smo jih pripravili s pomočjo ribiških družin organizatoric, pa je bilo dovolj, da smo dobili državne prvake v ekipnem in posamičnem delu.

RD Bled ima že drugo sezono državne prvake; ne samo ekipno, tudi posamezno so v samem vrhu. Rok Šparovec je suvereno opravil z vso konkurenco, družbo na zmagovalnih stopničkah pa sta mu delala Bohinjčan Urban Žurbi in še en Blejčan Dejan Ambrožič. Mladi tekmovalci imajo profesionalen odnos do tekmovalj in vse bolj jemljejo prednost starejšim in izkušenim in tako je prav. Samo s takšnim odnosom in delom lahko pričakujemo še boljše rezultate.

Rezultati DP LRM 2016

Člani ekipno:

1. mesto: RD Bled (12 točk),
2. mesto: RD Mozirje (22 točk),
3. mesto: RD Medvode (23 točk).

Člani posamezno:

1. mesto: Rok Šparovec, RD Bled (18 točk),
2. mesto: Urban Žurbi, RD Bohinj (35 točk),
3. mesto: Dejan Ambrožič, RD Bled (36 točk),
4. mesto: Danilo Bižal, RD Medvode (45 točk),
5. mesto: Jure Osolin, RD Bled (47 točk).

Veterani:

1. mesto: Edo Januš, RD Medvode (21 točk),
2. mesto: Danilo Bižal, RD Medvode (23 točk, 13 rib),
3. mesto: Viktor Mlakar, RD Celje (23 točk, 12 rib),
4. mesto: Drago Ornik, RD Maribor (25 točk),
5. mesto: Radomir Milenkovič, RD Novo mesto: 26 točk.

Mladi:

1. mesto: Tilen Zamernik, RD Ljubno (7 točk),
2. mesto: Rok Svetec, Koroška RD (8 točk),
3. mesto: Matej Čebul, RD Koroška (11 točk),
4. mesto: Žiga Fijavž, RD Celje (13 točk, 21 rib),
5. mesto: Jaka Stare, RD Bled (13 točk, 14 rib),
6. mesto: Luka Pesjak, RD Ljubno (14 točk).

Državni prvak Rok Šparovec v družbi Urbana Žurbija in Dejana Ambrožiča

Tako kot v članski konkurenci se je Državno prvenstvo končalo tudi med veterani. Zadnja tekma, ki je bila na Savi v Kranju, je kar temeljito premešala rezultate. Kranjsko tekmo je najbolje »oddelal« domačin Bojan Ančič pred Danilom Bižalom in Fadilom Čekičem. Skupni zmagovalec in tako letošnji veteranski državni prvak je po seštevku točk Edo Januš pred Danilom Bižalom

Med veterani so najvišja mesta zasedli Danilo Bižal, Edo Januš in Viktor Mlakar.

in Viktorjem Mlakarjem. Med veterani pa ni vse šlo, kot bi moralo – prikradle so se napake, ki jih moramo v naslednjih sezonah odpraviti.

Manj sreče pri izvedbah tekem smo imeli pri mlajših kategorijah. Kljub vsem naporom nam ni uspelo izpeljati še zadnjih dveh tekem, tako da smo dobili državnega prvaka po samo štirih tekmah. To je uspelo Tilnu Zamerniku, ki je za

Najuspešnejši v kategoriji mladih: Rok Svetec Tilen Zamernik in Matej Čebul

točko premagal lanskega državnega prvaka Roka Svetca in Mateja Čebula. Škoda, da se ni nobena ribiška družina odločila in pripravila tekme mladincev. Tekma bi jim še kako prav prišla, saj bo prihodnje leto svetovno prvenstvo prav v Sloveniji.

*Besedilo in fotografije:
Drago Ornik*

● SREČANJA

Liga in Pokal Primorske 2016

V nedeljo, 9. oktobra 2016, smo se primorski tekmovalci v lovu rib s plovcem zbrali na jezeru Mola v Ilirski Bistrici. Namen tokratnega srečanja je bil razglasitev rezultatov Lige Primorske in tekmovanja Pokal Primorske.

V sklopu Lige smo imeli med letom sedem tekmovanj, po dve na jezeru Vogršček, reki Pivki in jezeru Mola in eno na reki Vipavi. Tekmovali smo v članski in mladinski konkurenci. Tekmovalo je šest članskih in štiri mladinske ekipe.

Ekipno so zmagali mladinci RD Tolmin pred RD Ajdovščina in RD Postojna.

Posamično so bili najboljši naslednji mladinci:

1. Teo Stupar, RD Ajdovščina
2. Nejc Miklavc, RD Postojna
3. Maj Novakovič, RD Ajdovščina
4. Alen Leban, RD Renče
5. Gašper Lužnik, RD Tolmin

V članski konkurenci so ekipno zmagali tekmovalci RD Postojna pred tekmovalci RD Renče in RD Ajdovščina.

Posamično je bila odločilna zadnja tekma na reki Vipavi, saj so se kar štirje člani borili za naslov prvaka. Končni vrstni red je bil:

1. Damijan Magajna, RD Postojna
2. Rudi Valenčič, RD Postojna
3. Matej Eler, RD Renče
4. Bogomir Magajna, RD Postojna
5. Branko Žihar, RD Postojna

Organizatorica tokratnega Pokala Primorske je bila RD Bistrica, Ilirska Bistrica, katere člani so poskrbeli za dobro organizacijo poteka tekmovanja, pa tudi ribe so uspeli prepričati, da so kar solidno

Najuspešnejši tekmovalci Lige Primorske

sodelovale z ribiči. Sámó tekmovanje je potekalo na jezeru Mola. Nastopile so ekipe iz Postojne, Ajdovščine, Renč, Bistrice in Tolmina. Pokal Primorske je zasnovan tako, da morajo združiti moči mladinci in člani, saj zmagata ekipa z najmanjšim seštevkom točk mladincev in članov. Za razglasitev rezultatov sta bila odgovorna

Boris Kristančič, glavni sodnik in gonilna sila tekmovalcev v lovu rib s plovcem na Primorskem in predsednik ZRD Primorske Andrej Costantini, pri samem izračunu rezultatov pa je bil v veliko pomoč Dušan Peršič - Pele. Na koncu so v mladinski in članski ekipi slavili ribiči iz Postojne.

Damijan Magajna

Srečanje na Rudnem

Na poti skozi Selško dolino proti Železnikom sem se kar nekajkrat ustavil. Želji, da bi vsaj s pogledom skušal ujeti ribo v Selški Sori – Selščici, ki mi je vsake toliko časa sekala pot ali tekla vzporedno s cesto, se nisem mogel upreti. Ribič pač. Tod še nisem lovil. Ribolov sicer načrtujem za prihodnjo muharsko sezono, a do takrat je še daleč in raje ne bom dajal roke v ogenj. Če pa mi bo vendarle uspelo muho ponuditi selškim postrvem in lipanom, bi bil biti glede na tisto, kar sem videl (pa tudi slišal) ribolov lahko zelo zanimiv.

Vsakoletno srečanje ribičev RD Železniki, njihovih ribiških znancev, prijateljev pa tudi poslovnih partnerjev je bil razlog, da sem v soboto, 3. septembra, obiskal tamkajšne slikovite kraje. Dogodek, ki ima že večletno tradicijo, je bil sprva zamišljen kot interno srečanje domačih ribičev in njihovih družinskih članov ter sorodnikov. Vendar se je njegov obseg kmalu razširil, tako da zdaj na srečanje prihajajo tudi predstavniki RD s porečja reke Sore in drugih, ki tako ali drugače sodelujejo z njimi.

Predsednik RD Ferdinand Šmid, ki je na tej funkciji zamenjal dolgoletnega predsednika Matevža Pogačnika, pred tem pa je bil skoraj tri desetletja tajnik, mi je v krajšem razgovoru povedal, da na srečanje po navadi pride kakih 60 ljudi. RD Železniki po številu članov spada med najmanjše; trenutno jih šteje 36, njihova povprečna starost je precej visoka, mladih pa, podobno kot v drugih RD, kronično primanjkuje. »V preteklosti je bilo stanje občasno precej bolj optimistično in smo imeli v

naših vrstah tudi po 15 mladih, potem pa njihov prehod med člane žal ni bil najbolj uspešen,« mi je povedal predsednik. Nekaj krivde za to nosijo precej zahtevni pogoji, ki so takrat veljali za vpis, saj so člani RD gradili nov ribiški dom z ribogojnimi objekti in je bilo treba opraviti veliko prostovoljnega dela. Sedaj so v tem pogledu pogoje omilili in morda tudi zaradi tega v kratkem času pridobili tri nove člane. »Zdi se malo, a to znaša, glede na celotno število članov, skoraj 10 %, zato smo optimistični

Selška Sora. Na poti v Železnike sem se nekajkrat ustavil in oprezal za ribami. V Sori domujejo potočne postrvi, divje šarenke in lipani.

in zadovoljni.« Vsi člani so v glavnem domačini, po eden pa prihajajo iz Celja, Kranja, Škofje Loke in Ljubljane. Za povečanje članstva in spoznavanje neribiške javnosti z delom družine ribiči RD vsako leto ob dnevu slovenskih ribičev organizirajo dan odprtih vrat.

Ribolov na Selščici, ki je edini ribolovni revir RD Železniki, je za začetnike in starejše ribiče dokaj zahteven. Edini dovoljeni način je namreč muharjenje z muharico,

voda pa je ponekod težje dostopna in za brodenje po njej je potrebno več izkušenj ter ne nazadnje tudi dobro telesno pripravljenost. Zato v družini razmišljajo o ribniku, ki bi omogočal lažji ribolov starejšim, mlajšim pa bi bil odličen poligon za osvajanje osnovnega ribiškega znanja. Ideja je sicer že precej stara, v družini pa upajo, da se bo uresničila kdaj v prihodnosti.

Zaradi ureditve poplavne varnosti Železnikov v prihodnjih le-

Ljubljančan Franc Ferkolj je najstarejši član RD Železniki in šteje 84 let. V družino se je včlanil leta 1965. Rib ne lovi več, družabnih srečanj, kakršno je bilo tokratno, pa se redno udeležuje. Z ribištvom in ribami se je seznanil že v ranem otroštvu, ko je z vrstniki lovil ribe v Krki. Nekoč direktor za telekomunikacije v Iskri je od leta 1992 v pokoju, trenutno pa se ukvarja z ekološkimi tehnologijami – tehnologija sanacije mulja iz čistilnih naprav.

tudi z drugimi,« je še dodal Ferdinand Šmid.

Ribolovni revir

RD Železniki upravlja s selškim ribiškim okolišem, ki zajema Selško Soro od izvira do kraja Praprotno (približno 30 km) ter več pritokov. Sora je lovna od izliva Sorškega potoka pa do Praprotna. Ta del se deli na revir Selška Sora 2 (A – od izliva Sorškega potoka do jezua v kraju Selca) in revir Selška Sora 3 (B – od jezua v kraju Selca do Praprotna), v obeh pa je mogoče zgolj muhariti z muharico. V delu Sore, ki teče skozi Železnike, ima RD rezervat za matično jato potočnih postrvi, iz katerih pridobi ikre za vzrejo potočnic v lastni ribogojnici. Zato ribolov v tem predelu ni dovoljen. Zgornji revir je poseljen predvsem s potočno postrvjo in divjo šarenko, v revirju B poleg obeh vrst živi še lipan, vmes pa lahko muharja razveseli tudi klen.

Ribogojstvo

V sklopu leta 1989 zgrajenega ribiškega doma v naselju Rudno ▶

Glavni in odgovorni za dogodek, pa tudi za večino drugega, kar se zgodi v RDŽ (z leve): gospodar Vili Cvek, Blaž Mohorič, Vojko Šmid, tajnica RD Mira Golja, Vinko Nastran, Mehmed Bajrić in predsednik RD Ferdinand Šmid.

Ferdinand Šmid je prevzel funkcijo od dolgoletnega predsednika Matevža Pogačnika. Pred tem je bil 28 let tajnik družine in tako zraven pri vseh pomembnih dogodkih in preteklosti.

tih načrtujejo večji poseg v strugo reke Sore med Alplesovim in Dolenčevim jezom. Strugo bodo v 3,5 km dolgem delu nekoliko poglobili. Ureditev poplavne varnosti v tamkajšnjem delu je nujna, saj je še kako živ spomin na veliko vodno ujmo leta 2007, ki je poleg velike materialne škode žal odnesla tudi človeška življenja. Tudi drugače je sodelovanje ribičev z lokalno skupnostjo po besedah predsednika RDŽ dobro. Primer dobre prakse na tem področju je vsakoletna čistilna akcija bregov reke Sore, ki jo organizira Občina Železniki in se je poleg planincev, lovcev, tabornikov, skavtov, gasilcev in drugih udeležijo tudi ribiči. »Zgledno sodelujemo s smučarskim društvom Buldožerji in gasilci z Rudna, kjer imamo naš ribiški dom. Med seboj si po potrebi pomagamo, ne branimo pa se nobenega vabila k sodelovanju

Povabljeni gosti so si ob dobrem prigrizku izmenjavali izkušnje z ribolova, problematike znotraj naše ribičije, predvsem pa so bili dobre volje in »padla« je marsikatera šala.

Kegljanje je bila ena od družabnih iger, v kateri so se pomerili ribiči. Gospodar RD Dolomiti Jernej Černak je takole vrigel kroglo proti kegljem in kar nekaj jih je padlo.

Gospodar RD Železniki Vili Cvek v ribogojnici, ki deluje v sklopu ribiškega doma. V njej vzrejajo konzumno šarenko za prodajo občanom in gostinskim obratom v okolici ter potočne postrvi za vlaganje v gojitvene pritoke Sore. Vili, ki stanuje v bližini, je v ribogojnici skoraj vsak dan, saj je treba ike in mladice redno nadzorovati.

V klubskih prostorih ribiškega doma je na stenah veliko preparatov rib, ujetih v Sori. Med njimi je tudi lepa potočnica, dolga 60 cm.

deluje manjša ribogojnica. Trenutno je v zaključni fazi pridobitve statusa *prosta bolezn*, ki ga podeljuje EU. Ko ga bo pridobila, bo s svojimi ribami lahko oskrbovala vode v vsej EU. Gospodar Vilko Cvek mi je povedal, da v njej trenutno vzredijo približno tona konzumne šarenke, ki jo prodajo občanom in bližnjim gostinskim obratom. Šarenka zajema približno dve tretjini zmogljivosti ribogojnice, preostala tretjina pa je namenjena vzreji potočne postrvi. Vzreja le-teh obsega vse od smukanja in oploditve iker plemenk do vzreje mladice različnih velikosti. Smukajo plemenke iz rezervata v Železnikih. Tako pridobijo kakih 200.000 iker potočnic. Mladice vlagajo v šestnajst gojitvenih pritokov Sore. Ikre z očmi in mladice prodajajo tudi vsem zainteresiranim družinam. »Dela v ribogojnici je vedno veliko, a

mi k sreči pomagajo tudi drugi. Ikre, ki se nahajajo v 44 valilnikih (v vsakem približno 6.000 iker), je potrebno vsak dan prebirati. Prednost pa je, da stanujem v bližini in to lažje opravljam,« mi je povedal Vilko, poklicno vrtalec na koordinatnem stroju v Domelu. Kadar mu čas dopušča, je tudi navdušen športni ribič. Letošnja največja potočna postrv, ki jo je uspel ujeti, je merila kar 52 cm, zato je upravičeno ponosen na vode domače RD. Na prireditvi se je zelo dobro izkazal v vlogi kuharja. Skupaj z Vojkom Šmidom, Stanetom Mohoričem in Mehmedom Bajričem so pripravili okusen in raznovrsten meni.

Utrip dogodka

Nekateri udeleženci so si druženje popestrili med drugim tudi z napeitim tekmovanjem v kegljanju in metanju pikada, spet drugi so si

med seboj v sproščenem pogovoru izmenjali marsikatero izkušnjo bodisi iz športnega ribolova, ribogojstva, naše ribičije na splošno in podobno. Posebno zanimivo je bilo ugibanje dolžine vrvi, na koncu katere je bil obešen zajeten pršut in ga je za nagrado dobil tisti, ki je bil najbližje pravi dolžini. Letos je imela največ sreče domačinka Vika Jelenc. Slasten prigrizek ji seveda privoščim, nam preostalem pa več sreče prihodnjič. Na srečanju ni primanjkovalo dobre volje, šal in optimizma. Navedeni trio je sploh stalen spremljevalec vseh ribiških srečanj in ima med drugim to dobro lastnost, da ga, vsaj za enkrat, ni treba posebej vabiti ali naročiti. Marsikdo pride na taka srečanja ravno zaradi prijetnega druženja in navadno mu ni žal. Zame to prav gotovo velja.

Lenart Levičar Bahtijari
lenart.bahtijari@t-2.net

Jesenske potezanke

Pri posnemovalnem pristopu med muharjenjem se ne oziramo vedno in samo na žuželke ter njihove razvojne stopnje. Pomembni del prehrane rib so namreč tudi drugi vodni organizmi, kot so manjše ribe, pijavke, dvoživke in podobno. Ker pa je meja med posnemanjem in atraktorskim pristopom po navadi precej megljena in nedoločena, lahko zelo uspešno zaigramo prav tako na karto ribje agresivnosti.

Omenjene vodne organizme lahko posnemamo z različnimi potezankami, pri katerih ima vezalčeva domišljija lahko popolnoma proste roke tako glede uporabljenih materialov kot tudi oblik in barv. Praktično edina omejitev je pribor, ki ga nato uporabljamo pri ribolovu. Po navadi pri muharjevem razvoju nastane tudi faza, ko je ribolov s suho muho in ličinko že bolj ali manj pod kontrolo, poseben izziv pa postanejo večji primerki. Na tej stopnji se marsikdo začne zavedati, da je za ulov kraljice tolmuna treba včasih rahlo spremeniti pristop. Posledica je največkrat številčno malo manj ulovljenih rib, zato pa je njihova povprečna velikost po navadi bistveno večja, še posebno, če gre za muharjenje na ščuke in sulce.

Pri uporabi potezank se lahko odločamo med več različnimi tipi. Najbolj priljubljene so manjše in praviloma težke, saj jih lahko uporabimo praktično kadarkoli in z običajno opremo. Nemalokrat pa so zastopane velike potezanke s precejšnjo prostornino. Razlog je verjetno v tem, da za ribolov s takšnimi velikimi potezankami potrebujemo precej močnejši pribor. Ponekod so velikosti potezank med muharsko sezono upravičeno omejene zaradi zaščite populacije sulcev v vodotoku, saj je prav velikost razlog za njihovo selektivno uporabo. Pri muharjenju z velikimi potezankami namreč preprečujemo prijeme (pre)majhnim ribam in obratno.

Prva stvar, ki jo moramo pri teh muhah omeniti, je pravilna izbira trnka. Najbolj uporabni so močni dolgohrbtniki. Njihovo velikost izberemo glede na zeleno velikost muhe, ki

Primer vezave s trnkom navzgor

Primer potezanke za ščuko z vnaprej uvezano žico

Vezava iz treh delov

jo potrebujemo. Pazimo, da vedno izberemo tudi dovolj močne. Pri potezankah z veliko prostornine pazimo, da izberemo trnek z dovolj širokim zavojem, da ga kasneje, ko je muha narejena, vezalni material ne zapre. Pri muhah za ščuke so posebni veliki trnki brez zalusti (primer: Partridge Ad Swier, tip CS43BN Absolute Pike), ki se zelo lepo izkažejo pri prijemih pa tudi pri odstranitvi muhe. Zelo primerni so tudi TMC600SP. Prav tako jih je mogoče uporabiti pri muhah za sulce, saj so oboji eni redkih, ki so dovolj veliki in prilagojeni posebej za muharjenje. Načeloma pri muhah za sulce lahko uporabimo marsikaj, vendar pazimo, da so izbrani trnki le dovolj močni in veliki, saj so prijemi kralja naših voda že tako redki, zato pri izbiri nikakor ne skoparimo.

Postavitev trnka na potezanki je lahko klasična, kar pomeni, da za vezavo uporabimo sam trnek, lahko pa ga s pomočjo različnih zank montiramo tudi zadaj ali spredaj. Pri montaži spredaj precej pridobimo glede gbljivosti potezanke, vendar je to uporabno predvsem tam, kjer plenilec z dovolj velikimi usti lahko ugrizne celotni sistem. Tu mislim predvsem na večje postrvi, ščuke in sulce. Montaža trnka zadaj je bolj uporabna, primerna pa je tudi pri ribolovu raznih anadromnih (ki se selijo v morje hraniti in se vračajo v reke na drst) vrst salmonidov, ki plen bolj podijo, kot dejansko napadajo, in za predele, kjer se srečujemo z bolj previdnimi ribami. Najenostavnejši primer namestitve trnkov na potezanki zadaj je pri muhah, vezanih na cevkah (angl. tube flies).

Kar zadeva materiale, ki jih uporabljamo za samo vezavo, ▶

imamo prav tako več možnosti. Prva izbira je med naravnimi in umetnimi. Največja prednost umetnih materialov je v tem, da se ne napijejo vode in je zato z njimi ribolov na večjih razdaljah malo lažji. Po drugi strani pa na primer trakovi zajčje kože delujejo veliko bolj živo, ko so popolnoma mokri. Marsikdo uporablja tudi jelečno dlako, s katero je mogoče dokaj enostavno oblikovati na primer glave kapljev, vendar je to delo precej zamudnejše. Pri muhah za ščuke lahko redno uporabljamo različne umetne in svetleče materiale, s katerimi naredimo velike domišljajske muhe. Včasih se namreč ravno največje najboljše izkažejo.

Uporaba oči na potezankah je prav tako zanimivo poglavje. Mnogi avtorji pripisujejo očem pri potezankah veliko veljavo. Ravno oči naj bi namreč bile po njihovem prepričanju tista podrobnost, ki ločuje med plenom in golim kupčkom vezalnega materiala. Po nekih teorijah naj bi tudi plenilske ribe praviloma izbirale oči za cilj svojega napada. Predvsem zaradi slednje teorije je dobro oči, če jih uporabimo, postaviti nekam v bližino trnkov. Z očmi lahko opremimo tudi muhe, vezane na trnkah džig, kamor jih preprosto narišemo ali nalepimo ter prelakiramo. Zelo so priljubljene pri ribolovu na velike soške postrvi in sulce. Osebnostno so mi bolj pri srcu posebne glave z očmi, s katerimi opremimo že navezane muho, saj je ribolov s potezankami, predvsem na večjih trnkah džig, lahko dokaj nevaren predvsem za muharico, včasih pa tudi za samega ribiča.

Med bolj znane in uporabne muhe za ščuke štejemo različne enostavne potezanke iz zajčje dlake. Poleg njih so zelo primerne potezanke Mega Diver avtorja Larryja Dahlberga, ribolov z njimi pa je včasih pravo doživetje; delujejo namreč obratno od tako imenovanih poperjev, saj jih s potegom vrvice potopimo, nato pa se sami vrnejo na površino. Uporabljeni vezalni materiali na njih v tem procesu tudi zelo lepo sodelujejo in ob silovitih prijemih na površini imamo občutek, kot da lovimo z veliko suho muho.

Enostavna vezava potezank iz naravnih materialov (zajčje dlake).

Potezanki, vezani na cevkah.

Primer velikih potezank iz umetnih materialov

Ena od idej za posnemanje kapljev

Zanimive muhe so tudi že omenjeni poperji, s katerimi med potegi na površini porivamo določeno količino

vode, ob tem pa ustvarjamo značilno skakajoče gibanje z vibracijami in zvokom. Slednje plenilci zaznajo tudi na precejšnji razdalji in vsekakor je vedno dobro imeti s seboj vsaj nekaj teh muh ne glede na našo ciljno vrsto, kateri se lahko prilagodimo z velikostjo same muhe. Za izdelavo poperjev lahko kupimo posebne stožce iz penastega materiala z utorom za ustrezni trnek ali pa jih v celoti izdelamo sami iz plavajoče penaste snovi, ki jo je mogoče lepo obdelovati.

Že prej sem omenil muhe, izdelane na cevkah (tube flies). Prednosti teh muh so večinoma v tem, da na njih lahko menjamo trнке, ki jih nato že privezane še pričvrstimo s silikonsko cevko na zadnjem delu muhe. Tako lahko isto muho uporabljamo na revirjih z različnimi ribolovnimi pravili (npr. obvezan brezalustnik ipd.), predvsem pa lahko hitro menjamo zlomljen, obrabljen ali zarjavel trnek, ne da bi bilo treba pri tem zavreči muho. Še posebno radi imajo to njihovo dobro lastnost vsi tisti, ki so že kdaj muharili na morju.

Glede na to, da pričakujemo malo drugačen ulov kot pri običajnem muharjenju, je za ribolov s potezankami priporočljivo uporabiti primeren pribor. To so predvsem malo močnejše palice za vrvice številka sedem in naprej, odvisno od ciljne vrste rib in njihovih povprečnih velikosti. Zelo dobro je uporabljati tudi košaro za vrvice (angl. stripping basket), še posebno pri ribolovu iz čolna ali pa med trsjem. Dober nasvet je tudi rokavica ali vsaj nekakšna obleka za kazalec metalne roke, s katero držimo palico med muharjenjem s potezanko. V dolgotrajnih ribolovih v vlažnem in hladnem vremenu lahko pride zelo prav že odrezan prst stare rokavice ali pa kos kolesarske zračnice (za kazalec in sredinec skupaj).

Sezona muharjenja s potezankami je pred nami ali pa že v polnem teku. Izkušeni želimo čim več močnih prijemov, preostalim pa veliko sreče v upanju, da so med opisanimi vrsticami odkrili kakšno novo idejo.

Tomaž Modic

Kako pravilno ravnati z ujetim krapom

Krapolov po načinu ujemi in spusti je iz leta v leto bolj priljubljen. Vsak dan se pojavljajo novi kraparji s povsem enakim ciljem: ujeti velikega krapa in ga kasneje nepoškodovanega vrniti v njegovo domovanje. Vendar pa v zadnjem času opažam, da nekateri kraparji ne namenjajo dovolj pozornosti pravilnemu ravnanju z ujeto ribo. Nekateri menijo, da to ni pomembno, drugi menijo, da ravnajo pravilno, tretji pa enostavno ne znajo. V tem prispevku bom opisal in predstavil, kako naj bi pravilno ravnali z ujetimi krapji.

Lani sem bil v tujini prisoten ob ulovu kapitalnega krapa; tehtal je 28 kg, ujel pa ga je mlajši krapar z zelo malo izkušnjami v ribolovu. Pred tem ulovom je bil njegov rekord nekaj več kot 17 kg. Vsak ribič si lahko predstavlja navdušenje, srečo in adrenalin, ki ga v tistem trenutku pri omenjem kraparju ni manjkalo. Lepo je bilo videti čustva in solze sreče. Bil sem zelo vesel zanj, še bolj pa, da sem bil tam v času njegovega ulova. Fant namreč ni imel nobene izkušnje z ulovom velikega krapa in videl sem, da mu je odleglo, ko sem pristopil do njega in mu ponudil pomoč, ki je obsegala vse od zajetja krapa v podmetalko pa do njegovega izpusta. Ko sva ribo spustila nazaj v jezero, me je objel in se mi zahvalil. Rekel mi je: »Dobro, da si bil tu in

mi pomagal, kajti ne predstavljam si, da bi vse to moral storiti sam. Nikoli še nisem ujel tako velikega krapa in niti predstavljal si nisem, da je ravnanje z njim tako težko in zahtevno.«

Po tem dogodku sem se odločil napisati ta prispevek, kajti menim, da se dandanes več ljudi srečuje s podobno težavo. V zdajšnjem času lahko novopečeni krapar z nekaj sreče na določenih jezerih že po nekaj urah ujame krapa, težkega več kot 30 kg. Brez predhodnih izkušenj o ravnanju z velikim krapom je leta lahko hitro v veliki nevarnosti. Tisti, ki se s krapolovom ukvarjamo že dolgo, na začetku nismo imeli pravih možnosti ujeti krapa okrog 30 kilogramov, kajti takrat jih je bilo zelo malo. Tako smo se učili pravilno ravnati pri ulovu manjših krapov,

kar je bistveno bolj enostavno kot z velikimi.

Primerna oprema

➤ **Podmetalka** mora biti dovolj velika, njena stranica naj bo dolga vsaj en meter. Mreža mora imeti tem manjše luknje ter možnost hitrega razstavljanja.

➤ **Mreža za tehtanje.** Po mojem mnenju je nujno treba imeti tako, ki ima na stranicah plovce. To je predvsem pomembno pri spuščanju ribe nazaj v jezero. Hkrati nam lahko služi tudi kot čuvarica, kjer je to dovoljeno. Biti mora dolga vsaj 120 cm.

➤ **Blazina za odpenjanje rib.** Zdaj je na tržišču veliko različnih blazin, na katere položimo ujeto ribo. Po mojem mnenju so daleč najboljše tiste, ki so narejene kot bazen. Po-

Kako ravnati z ujetim krapom?

Uporabljati je treba ustrezno in kakovostno opremo.

Prevoz krapa k bregu

Krapa v podmetalki položimo v mrežo za tehtanje.

Z mrežo za tehtanje ga dvignemo iz vode.

Položimo ga na mokro blazino.

Natančno tehtanje ulova

membno je, da nimajo kovinskega ogrodja in so dovolj velike. Tako imenovani Cradl je bil nekaj časa zelo priljubljen. Kasneje pa se je pokazalo, da ima veliko slabosti. Na kovinskem ogrodju si je namreč veliko krapov poškodovalo repno plavut. Zaradi njegove globine je treba krapa pri fotografiranju držati višje kot pri običajnih blazinah. Prav tako je dno pri njem napeto in zato trše in morebiten padec za krapa ne bi bil prijeten.

➤ **Tehtnice.** Na tržišču so številne dobre tehtnice. Vprašanje je le, če ribič želi ugotoviti pravilno težo krapa. Čeprav ima večina velikih rib ime in njihovo težo in hkrati rast spremljajo že več let, nekateri še vedno pri teži lažejo sami sebi.

➤ **Razkužilo.** Z njim oskrbimo morebitne rane, ki jih je riba dobila med utrujanjem ali jih ima že od prej.

V nadaljevanju bom nekaj vrstic namenil ravnanju z ujetim krapom.

Voznja s krapom k bregu

Če ribo zajamemo v podmetalko iz čolna, je pomembno, kako krapa vozimo do brega. Nikakor ga ne smemo položiti na blazino v čoln, ampak ga moramo do brega pripeljati v vodi. V ta namen je treba razstaviti podmetlako in mrežo nekoliko naviti na njene stranice. Tako bo upor pri vožnji manjši. Zelo pomembno je, da je glava krapa

Krapa tehtamo nad blazino.

vedno obrnjena v smeri vožnje in ne obratno. Priporočljivo je krapa odpeti še pred prevozom.

Če ribe ne mislimo fotografirati oziroma njena teža ni pomembna, je najbolje, da je sploh ne dvigamo iz vode. Odpnemo jo v podmetalki in spustimo.

Dvig krapa iz vode

Še vedno veliko kraparjev dvigne krapa iz vode kar v podmetalki. To je seveda nesprejemljivo, kajti na tak način ga lahko hitro poškodujemo. Lahko se polomi katera od plavuti, hkrati pa se krap ob dvigu zelo zvi-je. Zato ga je treba vedno dvigovati s pomočjo mreže za tehtanje, ki jo najprej položimo v dovolj globoko vodo. Potem krapa v podmetalki brez dviganja zapeljemo nanjo. Pozorni moramo biti, da se mreža podmetalke ne oklepa krapa, ampak mora biti ohlapna. Če bo krap zamahnil z repno plavutjo, tako ne bo nastala poškodba. Potem dvignemo mrežo za tehtanje in ribo prenesemo na blazino. Pri večjih

Po mojem mnenju najboljše blazine

krapih je zelo priporočljivo, da ga iz vode dvigneta dva. Enako velja tudi pri dvigu krapov v čuvaricah. Nikakor ne smemo dvigati ribe samo s čuvarico, ampak je prav treba čuvarico položiti na mrežo za tehtanje in šele potem dvigniti krapa iz vode.

Krap na blazini

Praden ujetega krapa položimo na blazino, jo je treba namočiti z vodo.

Krapa najprej damo iz mreže. Vseskozi je treba veliko pozornost

Med fotografiranjem moramo imeti krapa vedno pod nadzorom.

Fotografiranje moramo opraviti hitro.

Velike krape je veliko lažje fotografirati v vodi.

Z mrežo za tehtanje damo krapa nazaj v vodo in ga potem še nekaj časa zadržimo v njej.

Ko ocenimo, da je krap pripravljen za vrnitev, odpremo mrežo za tehtanje in počakamo, da sam odplava iz nje.

Pravemu kraparju je vrnitev krapa eden od najlepših trenutkov.

namenjati predvsem repni plavuti. Nato nad blazino postavimo trinožno stojalo za tehtanje. Krapa vedno tehtamo nad blazino. Po tehtanju ga damo iz mreže za tehtanje na blazino, da ima čim več prostora.

Fotografiranje

Krapa je treba fotografirati čim hitreje, med samim fotografiranjem pa ga je treba večkrat politi z vodo. Fotografiramo se vedno kleče in nikakor v stoje. Navadno pri fotografiranju krapa potisnemo nekoliko naprej, vendar pri tem ne smemo pretiravati. Obstaja nepisano pravilo, da imamo lahko pri fotografiranju komolce največ na polovici stegen.

Krapa moramo imeti v rokah ves čas pod nadzorom. Če se premakne, si ga moramo zvrniti nazaj na roke, nikakor ne smemo dovoliti, da bi padel naprej na blazino. Toplo priporočam fotografiranje v vodi, predvsem fotografiranje večjih krapov.

Postopek spuščanja

Po fotografiranju krapu razkužimo rano od trnka in ga položimo na

mrežo za tehtanje, s katero ga odnesemo nazaj v vodo. Položimo ga v vodo in ga držimo v mreži. Kot sem že omenil, je pomembno, da ima mreža za tehtanje plovce, saj tako riba ne more pobegniti, hkrati pa jo ves čas držijo v ravnotežju, vse dokler ji ne dovolimo, da odplava nazaj. Vsak krap potrebuje nekaj časa, da »pride k sebi«, potem ko ga damo nazaj v vodo. Četudi želi takoj odplavati, ga zadržite vsaj 20 sekund, da bo resnično pripravljen za izpust. Sicer pa naj bo pred izpustom v vodi kakšno minuto. Resnično moramo biti prepričani, da je dovolj pri močeh, da splava in da bo z njim vse v redu. V nasprotnem primeru je treba krapa obdržati v mreži za tehtanje, dokler si ne opomore. Če je

resnično utrujen, lahko to traja tudi uro ali dve. Pozorni moramo biti samo, da je v dovolj globoki in čisti vodi. Če je močno sonce, moramo poskrbeti, da počiva v senci.

Zaključek

Morda se bodo nekaterim med vami zdela priporočila v prispevku samo-umevna, prepričan pa sem, da bo marsikdo nekoliko spremenil svoje ravnanje z ujetim krapom. Prispevek sem napisal z namenom, da ohranimo naše dragocene krape v čim boljšem stanju, da jih bomo lahko brezhibne in zdrave lovili tudi v prihodnje. Ne nazadnje smo kraparji ljubitelji narave in hkrati moramo biti tudi njeni varuhi. Če bomo stremeli k temu cilju, sem prepričan, da se nam za lepo ribiško prihodnost ni treba bati.

*Krištof Cuderman,
Dynamite Baits & Fox team*

Ludvik Gomboc

(1930–2016)

Naše življenje je kakor reka, ki z rojstvom izvira in hiti v neznano prihodnost. Na svoji poti premaguje različne ovire, gradi jezove, dolbe kanjone in soteske, vse dokler končno ne pride do svojega cilja in se vsa utrujena, vendar polna bogastva in izkušenj izlije v morje ter se združi z drugimi rekami v prostrano vodovje. Tudi reka dragega ribiškega tovariša je prišla do cilja in se izlila v ocean prostranih voda, ki v slapu padajo v večnost, kamor počasi tečejo tudi reke naših življenj.

V svojem bogatem življenju je prevzemal mnogotere funkcije v različnih društvih in organizacijah, kjer je s svojim delom in trudom pustil neizbrisen pečat. Tako kot lov ga je privabil tudi ribolov, zato se je takoj po ustanovitvi Koroške RD pridružil tudi ribiškim vrstam.

Ker je bil vedno delaven in marljiv, je z veseljem prevzemal različne funkcije. Bil je med prvimi organizatorji ribiških tekmovanj na Trbovnjskem jezeru, ki so takrat ribičem pomenila posebno druženje in sprostitve. Dolga leta je bil tajnik naše RD in v času svojega delovanja preselil tajništvo v Dravograd. Bil je član nadzornega odbora Koroške RD ter gradbenega odbora pri izgradnji ribiškega doma, ki mu je bil vedno v ponos.

Njegovo delo v RD so opazili tudi drugi in tako je postal predsednik nadzornega odbora ZRD Maribor, član njenega disciplinskega razsodišča in delegat na skupščinah RZS. S svojim neutrudnim delom, znanjem in številnimi izkušnjami je ogromno prispeval v dobro ribištva v naši RD in tudi na širšem območju. Zato je bil odlikovan s številnimi priznanji, RD pa mu je s ponosom podelila naziv častnega člana.

Ribolov mu je pomenil sprostitve od naporega dela. Navduševalo ga je predvsem muharjenje in dokler je lahko, je rad odhajal k Mislinji, kjer je našel svoj mir. Užival je ob vodi, ne glede na uspeh in prijem, saj je znal živeti z naravo in ji prisluhniti.

Čeprav zadnja leta ni več aktivno lovil rib, je ostal zvest ribiški tovarišiji. Udeleževal se je vseh aktivnosti, kjer je lahko pomagal z dragocenimi nasveti. Rad je prihajal na zaključne seje konec leta, kamor so bili vabljeni častni člani in funkcionarji, kjer se je srečeval s svojimi ribiški tovariši, starejšimi in mlajšimi, z njimi pokramljal in obujal spomine na začetke delovanja društva in na minule čase.

Vseskozi sta se z ženo rada sprehajala in se znova in znova ustavljala pri ribškem domu, ki mu je bil vedno pri srcu.

Ribiški tovariši se mu iskreno zahvaljujemo za vsa njegova dobra dejanja, trud in skrb, namenjena naši RD. Spoštljivi spomini nanj bodo še dolgo živi v naših srcih.

Ribiči Koroške RD

Borislav Zejnullović

(1949–2016)

V petek, 29. julija 2016, smo se na pokopališču v Ilirski Bistrici poslovili od našega dolgoletnega člana Borislava Zejnullovića - Bora.

Rodil se je v Osijeku na Hrvaškem in že v rani mladosti vzljubil ribolov, ko je kot fantič oprezal ob bregovih Drave in njenih mrtvicah za ribami. V sedemdesetih letih prejšnjega stoletja ga je življenjska pot zanesla v Ilirsko Bistrico, kjer si je našel svojo izbranko in si ustvaril družino. Takoj se je včlanil v RD Bistrica, Ilirska Bistrica, in vanjo vnesel novega duha športnega ribištva. Do njegovega prihoda so ribiči lovili ribe zgolj za prehrano. On pa je bil zagovornik športnega ribolova in je prvi navdušil še nekaj mlajših članov, da so se začeli udeleževati športnih tekmovanj. Bil je vzornik in učitelj mnogim zdajšnjim tekmovalcem. Po njegovi zaslugi in prizadevanjih so se začela ribiška tekmovanja na jezeru Mola. Bil je pobudnik za ustanovitev Lige prijateljstva, ki je povezala ribiške organizacije Primorske, Istre in Kvarnerja.

Kot tekmovalec je bil Boro uspešen in se je uvrstil tudi v državno reprezentanco

športnih ribičev invalidov. Bil je strasten ribič, ki je ob vodi preživel veliko časa in skoraj nikoli ni uplenil rib, ampak jih je vračal v vodo.

Žal ga je več let načenjalo zdravje in nazadnje je izgubil svojo poslednjo tekmo v življenju.

Vedno, ko obiščem ribiški dom na Moli in se s terase ozrem po zeleni gladini jezera, se mi pogled ustavi na koncu travnika ob robu gozda, kjer je Boro preživljal svoje najlepše ribiške trenutke. Kraj že od nekdaj imenujemo Borovo mesto.

Dragi Boro, hvala ti v imenu vseh ribiških prijateljev; cenili smo te in te spoštovali. Bil si plemenit ribiški tovariš in spomin nate bo ostal v naših srcih. Tvoje srce je bilo toplo in široko, kot je široka tvoja rodna Slavonija.

Naj se poslovimo od tebe s tvojimi besedami: *Otišao je poslednji pecaroš ...*

RD Bistrica, Ilirska Bistrica

Martin Nemanič

(1953–2016)

Slovenskim ribičem sporočamo žalostno vest, da je zastal korak našega tovariša, prijatelja in ribiča v RD Metlika. Od njega smo se poslovili 8. julija 2016 na pokopališču v Rosalnicah pri Treh farah.

Med ribiči je bil priljubljen, prinašal je vedrino, naj si bo na tekmovanjih ali delovnih akcijah. Rad se je udeleževal družinskih tekmovanj in tekem za ribiškega carja. Naziv slednjega je osvojil leta 2014.

Nekoč davno je bilo zapisano, da noben človek ni otok, ampak del celine, da je zato ob smrti vsakega človeka tudi človeštva manj in s tem vsakega od nas. Tako tudi mi trenutek mučnega slovesa nismo občutili zgolj kot izgubo nam dragega prijatelja, ampak da je s Tinkom odšel tudi delček nas, ki smo ga imeli radi.

Pride čas, ko izmučeno srce želi spa-ti, v sen večni potovati, ko je življenje zaključeno ...

RD Metlika

IZBERITE SI NAJUSPEŠNEJŠI DAN ZA RIBOLOV

NA OSNOVI HERSCHLOVEGA VREMENSKEGA KLJUČA VAM SVETUJEMO NAJPRIMERNEJŠE DNI ZA USPEŠEN RIBOLOV:

2016	●	)	○	(	●																										
NOVEMBER	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
SALMONIDI	○	○	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	○	○		
CIPRINIDI	△	△	△	△	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	
2016	●	)	○	(	●																										
DECEMBER	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
SALMONIDI	○	○	○	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	○	○	○	
CIPRINIDI	△	△	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	

LEGENDA: SALMONIDI ● DOBER ULUV ● SREDNJI ULUV ○ SLAB ULUV CIPRINIDI ▲ DOBER ULUV ▲ SREDNJI ULUV △ SLAB ULUV

Marinirane babuške in kotleti ščuke na ribiški način

Ribiško društvo Rače je že vrsto let uspešen organizator ribje kulinarike, vsakoletnih srečanj in tekmovanj ribičev v pripravi ribjih jedi. Povabili so nas, da bi jih Gojko nekaj pripravil tudi pri njih. Z veseljem smo se odzvali njihovem vabilu in v četrtek, 13. oktobra, pri njih pripravili nekaj ribjih dobrot. Vse ribe, iz katerih je Gojko pripravil več jedi, so ujeli člani Ribiškega društva Rače v ribniku ob domu ribiškega društva v Račah. Poleg Gojka sta dve ribji jedi pripravila tudi predsednik društva Silvo Koren (račka ribja juha) in član društva Bojan Lunežnik (marinirane babuške). Prisotni smo uživali v pripravljenih jedeh, ki jih bomo bralcem glasila Ribič predstavili v naslednjih treh številkah.

V tokratni številki predstavljamo marinirane babuške, ki jih je pripravil Bojan Lunežnik, in kotlete iz ščuke na ribiški način, kot jih pripravlja Gojko Škorič.

Marinirane babuške

Bojan Lunežnik se spominja, da je jed prvič jedel v znani beograjski ribji restavraciji Mika alas. Tam je jed pripravljala lastnica, gospa Dragica, po rodu iz Koga pri Ormožu, ki že več kot trideset let živi in dela v Beogradu. Ker mu je bila jed zelo všeč, je Dragico prosil za recept, ki mu ga je ob odhodu zaupala s težkim srcem.

Za pripravo ribje marinade za deset oseb potrebujemo:

- 2 kg očiščenih babuš, lahko tudi rdečeperk, rdečekok ali zelenik
- 1 kg čebule
- nekaj vejic rožmarina
- cel poper
- 1 kg limon
- olje

Eno plast očiščenih rib – celih ali narezanih na kose – položimo v pekač ali večjo lončeno posodo. Plast rib potresemo z vegeto, prekrijemo s plastjo na lističe narezane čebule, dodamo nekaj zrnca celega popra in nekaj vejic rožmarina. Na to damo spet plast rib in nanje spet plast čebule. Po ribah prelijemo sok enega kilograma stisnjenih limon in zalijemo z oljem, tako da prekrijemo vse ribe. Pekač damo v razgreto pečico na temperaturo 180 do 200 °C, vendar le za toliko časa, da prevre. Potem temperaturo zmanjšamo na 70 °C in kuhamo še 12 ur. Pri tem vse kosti razpadejo. Jed ohladimo.

Postrežemo ohlajeno, okrasimo z lističi sveže čebule in olivami, zraven pa postrežemo kruh. Ob jedi smo pili štajersko belo suho vino, zvrst šipona, laškega rizlinga, belega burgundca in kernerja, ki ga je pridelal član društva Damjan Simič v svojem vinogradu v Peklu pri Pernici.

Bojan Lunežnik, član Ribiškega društva Rače, je pripravil marinirane babuške.

Kotleti ščuke na ribiški način

Pozna jesen je kot naročena za lov ščuke. Tudi v račkem ribniku plavajo lepe. Dokaz za to je ščuka, ki so jo ujeli ribiči Ribiškega društva Rače in je merila dobrih 110 cm, tehtala pa 7 kg. Jed smo pripravili iz kotletov, glavo in rep pa smo uporabili za ribjo osnovo. Z jedjo smo nahranili dvajset dobrih jedcev.

Za pripravo jedi za šest oseb potrebujemo:

- 1 kg kotletov ščuke
- 15 dag rdeče čebule
- 10 dag navadne čebule
- 5 dag česna
- 10 dag peteršilja (zelenje)
- ½ kg paradižnika češnjevca
- 1/2 l belega suhega vina
- 2 dl oljčnega olja
- 10 dag zelenih oliv brez pečk
- 10 dag črnih oliv brez pečk
- 3 dag kaper
- 20 dag mesnate pancete
- ½ kg limon
- eno pomarančo
- rožmarin
- 10 dag moke
- 5 dag drobtin
- 2 dl smetane za kuhanje
- liter ribje osnove

Popravek

V Ribiču, 10/2016, sta se v prispevek Ribji brodet in postrv s parmezanom prikradli dve napaki:

- pri brodetu iz sladkovodnih rib na Gojčev način je pravilna količina potrebnega olja 0,5 dl in ne 0,5 l, kot je bilo zapisano,
- pravilna količina potrebnega suhega belega vina je 1,5 dl in ne 0,5 l, kot je bilo zapisano,

Avtor prispevka se za neljubi napaki bralcem opravičuje.

Uredništvo

- nekaj zrn celega popra
- sol
- poper

Pripravimo omako: na lističe narezano čebulo dušimo na olivnem olju, da postekleni. Dodamo sesekljan česen, vejico rožmarina, cel poper, narezane olive in kapre ter nadaljujemo z dušenjem. Dodamo belo vino in malo ribje osnove. Olupimo limono, jo narežemo na kocke in damo v omako. Dodamo še sok ene pomaranče, nasekljan peteršilj in narezan paradižnik.

Iz kuharske beležnice Gojka Škoriča: kotlet ščuke na ribiški način.

Vse skupaj še malo dušimo, potem pa odstavimo z ognja.

Ščuke narežemo na kotlete, posolimo in popopravimo. Pokapamo jih z limoninim sokom, povaljamo v moki in popečemo v ponvi na olju. Pečene kotlete položimo v pekač, ki smo ga predhodno premazali z oljčnim oljem. Na vsak kotlet položimo rezino pancete in vse skupaj prelijemo s pripravljeno omako. Po vrhu potresemo še drobtine. Damo v razgreto pečico in pri temperaturi 180 °C pečemo 20 do 25 minut. Potem vzamemo pekač iz pečice in kotlete prelijemo s smetano za kuhanje. Ob ščuki postrežemo krompir in kuhano zelenjavo ali pire iz janeža. Tudi ob tej jedi smo pili štajersko belo suho vinsko zvrst šipona, laškega rizlinga, belega burgundca in kernerja, ki ga je pridelal član društva Damjan Simič.

Borut Jerše

Jutro na vodi (foto anja)